

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 29.06.2000
KOM(2000) 400 endelig

**RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET OM
ERFARING OPNÅET I ANVENDELSEN AF RÅDETS DIREKTIV 90/313/EØF AF 7.
JUNI 1990 OM FRI ADGANG TIL MILJØOPLYSNINGER**

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET OM ERFARING OPNÅET I ANVENDELSEN AF RÅDETS DIREKTIV 90/313/EØF AF 7. JUNI 1990 OM FRI ADGANG TIL MILJØOPLYSNINGER

1. INDLEDNING

Kommissionen udarbejder denne rapport til Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med artikel 8 i direktiv 90/313/EØF ("direktivet") om fri adgang til miljøoplysninger. Rapporten er udarbejdet på baggrund af medlemsstaternes erfaringer med anvendelsen af direktivet, hvilket beskrives i rapporter fra medlemsstaterne til Kommissionen i overensstemmelse med ovennævnte artikel¹. Der er ligeledes taget højde for rapporter fra ikke-statslige organisationer ("NGO'er"), der er aktive på miljøområdet, samt udviklingen i fællesskabslovgivningen og international ret.

Direktivets udgangspunkt er, at miljøspørgsmål håndteres bedst med deltagelse af alle de berørte borgere på det relevante niveau. Befolkningens bevidstgørelse og engagement afhænger frem for alt af offentlig adgang til oplysninger. Ved at forbedre adgangen til miljøoplysninger bidrager direktivet til en øget bevidsthed om miljøspørgsmål og derigennem til en bedre miljøbeskyttelse.

Formålet med direktivet er at sikre fri adgang til miljøoplysninger, som myndighederne ligger inde med, og at opstille de praktiske omstændigheder, hvorunder oplysningerne rent faktisk skal stilles til rådighed.

I artikel 3, stk. 1, i direktivet hedder det, at medlemsstaterne drager omsorg for, at myndighederne pålægges at stille miljøoplysninger til rådighed for enhver fysisk eller juridisk person på dennes anmodning, og uden at han skal godtgøre nogen interesse deri. "Miljøoplysninger" og "myndigheder" defineres i direktivets artikel 2.

I henhold til artikel 3, stk. 2, og artikel 3, stk. 3, kan medlemsstaterne afslå at efterkomme anmodninger om oplysninger af specifikke årsager. I artikel 4 åbnes der mulighed for en juridisk eller administrativ prøvelse af myndighedernes afgørelse. Gennem artikel 5 får medlemsstaterne mulighed for at opkræve et gebyr for meddelelse af oplysninger, som skal holdes inden for rimelige grænser.

I henhold til artikel 6 dækker direktivet ligeledes miljøoplysninger, som organer med offentligt ansvar for miljøet og underlagt offentlig kontrol ligger inde med. Formålet med denne bestemmelse er at sikre, at den offentlige adgang til oplysninger ikke må påvirkes af, at en myndighed for eksempel har uddelegeret ansvaret til et andet organ.

I henhold til artikel 7 skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at give offentligheden generelle oplysninger om miljøsituationen.

I henhold til direktivets artikel 9 skulle medlemsstaterne omsætte direktivet i national lov senest den 31. december 1992. Alle medlemsstater har opfyldt dette krav, og bilag A til denne

¹ se kapitel 2 og bilag B i denne rapport

rapport indeholder en liste over de nationale retsfor skrifter, som medlemsstaterne har meddelt Kommissionen.

2. REVISION I HENHOLD TIL ARTIKEL 8

Den 25. juli 1996 sendte Kommissionen et brev til de 15 medlemsstater, hvori den erindrede dem om deres forpligtelse til i henhold til artikel 8 i direktivet at indsende rapporter om deres erfaringer senest den 31. december 1996.

For at give Kommissionen mulighed for at udarbejde sin egen rapport i overensstemmelse med samme artikel og for at maksimere udbyttet af denne udsendte den et spørgeskema til medlemsstaterne med nedenstående liste over spørgsmål, som landerapporterne som et minimum skulle omfatte:

- Hvorvidt anvendelsen af definitionerne i artikel 2 havde givet anledning til særlige problemer
- De praktiske foranstaltninger i henhold til artikel 3, stk. 1, første del, med henblik på at fastlægge omstændighederne ved den faktiske tilrådighedstilstand af miljøoplysninger, samt hvorvidt anvendelsen af disse foranstaltninger havde givet anledning til særlige problemer
- Hvorvidt der findes administrative retningslinjer såsom cirkulærer eller vejledninger vedrørende anvendelsen af undtagelserne i artikel 3
- Hvorvidt fristerne i artikel 3, stk. 4, har givet anledning til særlige problemer
- Hvorvidt mekanismen i henhold til artikel 4 har form af en administrativ eller en retlig prøvelse, og hvordan denne fungerer i praksis, herunder de frister inden for hvilke de kompetente organer skal reagere
- Hvorledes gebyrerne for personer, der anmoder om oplysninger, beregnes i praksis
- En beskrivelse af organerne med offentligt ansvar for miljøet og under offentlig kontrol, som er omfattet af artikel 6 i direktivet
- Hvilke skridt der er taget med henblik på at anvende artikel 7 om aktiv tilrådighedstilstand af miljøoplysninger

Kommissionen anmodede om at få stillet alle tilgængelige statistiske oplysninger til rådighed, og Kommissionen foreslog medlemsstaterne at inddrage offentligheden og høre interesserede parter i forbindelse med udarbejdelsen af rapporter.

Ved udgangen af 1996 havde Kommissionen kun modtaget en enkelt rapport. Den udsendte en påmindelse til de øvrige medlemsstater i begyndelsen af 1997, hvori den tilskyndede dem til at indsende deres rapporter hurtigst muligt. I løbet af 1997 besluttede Kommissionen at indlede flere overtrædelsesprocedurer i henhold til EF-traktatens artikel 169 (den nuværende artikel 226 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ("EF")) for manglende indsendelse af landerapporterne i henhold til artikel 8 i direktivet.

Kommissionen har nu modtaget rapporter fra alle medlemsstater ("landerapporter"), og der findes et resumé af hver af rapporterne i bilag B. Det er muligt at anmode medlemsstaterne om de fuldstændige rapporter i overensstemmelse med direktivet.

Landerapporterne var forskellige hvad angår nyttige oplysninger som svar på Kommissionens spørgeskema, og dette afspejles i overskrifterne og indholdet af resuméerne i bilag B. Formålet med resuméerne er kun at belyse de vigtigste punkter.

De fleste rapporter indeholdt ingen eller kun meget begrænsede statistiske data. Nogle indeholdt en betydelig mængde data af relevans for de nationale erfaringer, men som ikke kan bruges til at udlede endelige konklusioner på fællesskabsplan. Af disse årsager indeholder resuméerne i bilag B ikke et særligt afsnit med statistiske data.

3. KOMMISSIONENS ERFARINGER

Klager udgør sammen med andragender til og spørgsmål i Parlamentet en vigtig informationskilde for Kommissionen med hensyn til, hvilke af direktivernes forpligtelser medlemsstaterne rent faktisk overholder.

Frem til tidspunktet for udarbejdelsen af denne rapport (november 1999) havde enkeltpersoner og organisationer indgivet 156 klager til Kommissionen på grundlag af direktivet. Dette udgør omkring 6% af det samlede antal klager, som Generaldirektoratet for Miljø modtog i denne periode (2588).

De væsentligste problemer, som blev fremhævet i klagerne, var følgende:

- Art. 2, litra a: definitionen af "miljøoplysninger"

I nogle medlemsstater har en stram fortolkning ført til afslag på anmodninger om udlevering af oplysninger, som ikke blev betragtet som værende inden for definitionen. Eksempler på sådanne oplysninger var oplysninger om miljøsituationens indvirkning på folkesundheden, om stråling og atomenergi samt om finansielle analyser eller behovsanalyser af projekters indvirkning på miljøet.

- Art. 2, litra b: definitionen af "myndigheder"

I nogle tilfælde hævdede offentlige forvaltningsorganer, der ikke var miljømyndigheder i egentlig forstand, at deres ansvarsområde ikke vedrørte miljøet og nægtede derfor at give adgang til de miljøoplysninger, de lå inde med.

- Art. 3, stk. 2, og stk. 3: fortolkning af undtagelsesbestemmelserne

Nogle klager viste, at adgangen til oplysninger var blevet nægtet, selvom en udlevering ikke ville have undergravet beskyttelsen af de legitime interesser, der er omfattet af undtagelserne i artikel 3, stk. 2, eller stk. 3.

- Art. 3, stk. 4: fortolkning af udtrykket "give svar"

Nogle medlemsstater havde hævdet, at det at "give svar" ikke indebar andet end en angivelse af, hvorvidt myndighederne ville eller ikke ville stille oplysningerne til rådighed uden yderligere angivelse af, hvornår dette rent faktisk ville ske. Dette spørgsmål er nu genstand for en løbende sag i Domstolen: Kommissionen v Tyskland (C-29/00).

- Art. 3, stk. 4: tidsfrister

I nogle tilfælde blev de ønskede oplysninger først udleveret efter udløbet af fristen på to måneder. I andre tilfælde fik personen, der havde anmodet om oplysningerne, overhovedet intet svar.

- Art. 3, stk. 4: manglende svar

Ved omsætningen af direktivet i national lov havde nogle medlemsstater indført en bestemmelse om, at manglende svar på en anmodning om adgang til miljøoplysninger var at betragte som et afslag. Dette strider mod kravet i artikel 3, stk. 4, hvor det specifikt kræves, at et afslag skal begrundes.

- Art. 4: prøvelsesprocedurer

Adskillige klager vedrørte de store udgifter og lange frister ved prøvelsesprocedurerne.

- Art. 5: gebyrer på oplysninger

I nogle tilfælde krævede medlemsstaterne urimeligt høje gebyrer. I andre tilfælde havde myndighederne afvist at udlevere de ønskede oplysninger, men havde alligevel opkrævet et gebyr. Der var klager over manglende oplysninger om gebyrer forud for anmodningen om adgang til oplysninger.

- Art. 6: fortolkning af udtrykket "organer med offentligt ansvar for miljøet"

Dette udtryk havde givet anledning til forskellige fortolkninger. Funktioner, der traditionelt har været varetaget af staten, uddelegeres i stigende omfang til halvoffentlige eller private organer. Resultatet havde ofte været, at offentligheden var blevet nægtet adgang til miljøoplysninger, som befandt sig hos organer, der burde falde inden for direktivets dækningsområde.

4. RETLIG PRØVELSE

Afsluttede sager

Der blev fremsat to anmodninger til Domstolen i henhold artikel 177 i EF-traktaten (nu artikel 234 EF) om præjudicielle afgørelser vedrørende spørgsmål, der opstod som følge af direktivet, fra retter eller domstole i medlemsstaterne. En af disse (C-296/97) blev efterfølgende slettet af registret². I den anden sag (C-321/96) afsagde Domstolen kendelse den 17. juni 1998³.

C-321/96 WILHELM MECKLENBURG v KREIS PINNEBERG DER LANDRAT,

Denne anmodning om en præjudiciel afgørelse kom fra den øverste administrative domstol i Schleswig-Holstein, som forelagde følgende spørgsmål for Domstolen:

² se EFT C 20 af 23.1.1999, s.29.

³ se EFT C 258 af 15.8.1999, s.11.

- (1) Er en underordnet miljømyndigheds udtalelse som led i myndighedernes varetagelse af offentlige interesser under en plangodkendelsesprocedure en administrativ foranstaltning vedrørende miljøforvaltning i henhold til artikel 2, litra a), i direktivet?
- (2) Er en administrativ procedure i henhold til § 7, stk. 1, nr. 2, i Umweltinformationsgesetz (miljøoplysningsloven) en indledende undersøgelse i henhold til artikel 3, stk. 2, tredje led, i det nævnte direktiv?

På det første spørgsmål svarede Domstolen, at direktivets artikel 2, litra a), skal fortolkes således, at bestemmelsen finder anvendelse på en miljømyndigheds udtalelse i forbindelse med dennes deltagelse i en procedure for godkendelse af bygge- og anlægsplaner, hvis udtalelsen kan have indflydelse på plangodkendelsesafgørelsen for så vidt angår miljøbeskyttelseshensyn.

Domstolens svar på det andet spørgsmål fra den nationale ret var, at begrebet "indledende undersøgelser" i direktivets artikel 3, stk. 2, tredje led, skal fortolkes således, at det ikke omfatter en administrativ procedure som den, der omhandles i § 7, stk. 1, nr. 2, i UIG, og som blot forbereder en administrativ foranstaltning, medmindre den går umiddelbart forud for en retslig procedure eller en procedure af retslig karakter og gennemføres, fordi det er nødvendigt at skaffe beviser eller at forberede en sag, før den egentlige retsforhandling indledes.

Endvidere anlagde Kommissionen et søgsmål (C-217/97) i henhold til EF-traktatens artikel 169 (nu artikel 226 EF) med et anbringende om, at Forbundsrepublikken Tyskland havde undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til direktivet. Domstolen afsagde dom den 9. september 1999⁴.

C-217/97: KOMMISSIONEN v TYSKLAND

Anbringerne i Kommissionens søgsmål i denne sag var:

- (1) ukorrekt omsætning af artikel 2, litra b, på grund af en generel udeladelse af "domstole, myndigheder med beføjelser til retsforfølgning i straffesager og disciplinære myndigheder" fra definitionen af "myndigheder" i de tyske omsætningsforanstaltninger, ikke kun ved udøvelsen af deres juridiske funktioner, men ligeledes ved udøvelsen af administrative aktiviteter;
- (2) ukorrekt omsætning af tredje led i det første underafsnit af artikel 3, stk. 2, på grund af en bestemmelse i tysk lovgivning, hvor retten til at få oplysninger under "administrative sager" udelukkes;
- (3) manglende omsætning af artikel 3, stk. 2, andet led, idet den tyske lovgivning ikke indeholdt en bestemmelse om, at oplysninger kan meddeles i uddrag; og
- (4) ukorrekt omsætning af artikel 5, idet den tyske lovgivning gav mulighed for at opkræve et gebyr, selvom anmodningen om oplysninger blev afslået, og der fandtes ikke nogen bestemmelse om, at gebyret skulle holdes inden for rimelige grænser.

⁴ [report reference idc]

Det første anbringende fandtes ikke begrundet, da Domstolen ikke fandt, at Kommissionen havde fremlagt detaljerede oplysninger, der godtgjorde, at alle domstole og andre organer i Tyskland, der handler normalt inden for udøvelsen af deres juridiske funktioner ligger inde med oplysninger om miljøet, som de har fundet frem til uden for deres juridiske aktiviteter.

Med hensyn til det andet anbringende henviste Domstolen til sin egen kendelse i sagen Mecklenburg v Kreis Pinneberg-Der Landrat [1998] (C-321/96), som findes beskrevet ovenfor, og Kommissionens anbringende fandtes begrundet.

Hvad angår det tredje anbringende fandt Domstolen, at forpligtelsen til at meddele oplysninger i uddrag ikke var garanteret tilstrækkeligt klart og præcist i den tyske lovgivning med henblik på at sikre overholdelsen af princippet om retssikkerhed og give personer, der ønsker at anmode om oplysninger, mulighed for at kende alle deres rettigheder. Domstolen fandt, at det blot at nævne oplysninger i uddrag i en bestemmelse om fastsættelse af gebyret ikke var tilstrækkeligt til at gøre de oplysningssøgende opmærksom på alle deres rettigheder og give dem mulighed for at påberåbe sig disse rettigheder ved de nationale domstole. Derfor fandtes Kommissionens anbringende begrundet.

Kommissionens fjerde anbringende var opdelt i to. Det første led vedrørte manglen på en bestemmelse i den tyske lovgivning om at holde gebyret for udlevering af miljøoplysninger inden for rimelige grænser. Her afviste Domstolen Kommissionens argument om, at et gebyr kun er berettiget i undtagelsestilfælde, hvor udlevering af oplysninger, der ikke er tilgængelige ad anden vej, er meget tidkrævende. Domstolen fandt, at definitionen af et "rimeligt beløb" skal fastlægges i lyset af formålet med direktivet i henhold til artikel 1 og artikel 3, stk. 1. På dette grundlag bestemte Domstolen, at udtrykket "rimeligt" i artikel 5 ikke gav medlemsstaterne tilladelse til at pålægge de oplysningssøgende alle de faktiske udgifter (og navnlig de indirekte) ved en informationssøgning. Med hensyn til de detaljerede bestemmelser i den tyske lovgivning og de tyske domstoles afgørelser om gebyrer på generelt administrative handlinger bestemte Domstolen, at Kommissionen ikke havde ført tilstrækkeligt bevis for første del af sit fjerde anbringende.

Andet led af dette anbringende vedrørte bestemmelser i den tyske lovgivning, der gav mulighed for at opkræve et gebyr, selvom anmodningen om oplysninger var blevet afslået. Domstolen fandt dette led af anbringendet begrundet, idet opkrævning af et gebyr, når en anmodning om oplysninger afslås, ikke kan betegnes som rimelig, da der i sådanne tilfælde ikke er blevet meddelt nogen oplysninger i henhold til definitionen i artikel 5.

Verserende sager

Den 21. maj 1999 anlagde Kommissionen et søgsmål (C-189/99) ved EF-Domstolen med et anbringende om, at Kongeriget Spanien havde undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til direktivet⁵. Det er Kommissionens anbringende, at de spanske gennemførelsesforanstaltninger ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 3, stk. 2 (tredje led), samt artikel 4 og 5 i direktivet, og at Spanien har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 5 ved i anden lovgivning at tillade opkrævning af høje gebyrer på meddelelse af oplysninger i overensstemmelse med gennemførelsesforanstaltningerne til direktivet. Man afventer Domstolens afgørelse.

⁵ se EFT C 226 af 7.8.99, s.16.

Den 19. oktober 1999 anlagde Kommissionen et søgsmål (C-402/99) mod Belgien⁶ med et anbringende om, at Belgien endnu ikke på passende vis havde gennemført direktivets artikel 3, stk. 2 og 4.

Den 1. februar 2000 anlagde Kommissionen et søgsmål (C-29/00) mod Tyskland angående nogle myndigheders praksis i forbindelse med at opfylde forpligtelsen om at "give svar" på en anmodning om oplysninger inden for en rimelig frist: det var kun blevet givet et foreløbigt svar, og de anmodede oplysninger var ikke blevet givet inden for fristen.

5. SYNSPUNKTER FRA IKKE-STATSLIGE ORGANISATIONER OG ANDRE EKSPERTER PÅ DETTE OMRÅDE

Den 26. januar 1998 afholdt Den Europæiske Unions netværk for gennemførelse og håndhævelse af miljølovgivningen (Impel) en workshop om direktivet med deltagelse af repræsentanter fra IMPEL, Kommissionen og offentlige myndigheder samt NGO'er, der beskæftiger sig med miljøspørgsmål i medlemsstaterne samt i de lande, der søger om optagelse i Fællesskabet. Dette var således en lejlighed til en åben udveksling af synspunkter i lyset af deltagernes erfaringer med anvendelsen af direktivet. Der blev udgivet en rapport om workshoppen i maj 1998⁷.

Der er tidligere udgivet en rapport på grundlag af diskussionerne på denne workshop og ligeledes på grundlag af det arbejde, der er udført gennem en femårs periode sammen med eksperter fra medlemsstaterne⁸. I denne rapport fremsættes der en række anbefalinger til en revision af direktivet. Disse sammenfattes i bilag C.

6. ÅRHUS-KONVENTIONEN

Konventionen om adgang til oplysninger, offentlighedens medvirken og klageadgang på miljøområdet, som blev udarbejdet under FN's Økonomiske Kommission for Europa, blev underskrevet af Det Europæiske Fællesskab og 14 medlemsstater på en ministerkonference i Århus den 25. juni 1998 (Tyskland underskrev konventionen den 21. december 1998). Den betegnes normalt Århus-konventionen.

Selvom det første udkast til konventionens bestemmelser vedrørende adgangen til miljøoplysninger i høj grad var inspireret af direktivet, blev der ved de efterfølgende forhandlinger sat fokus på svagheder eller mangler ved direktivet i lyset af erfaringerne med anvendelsen af det. NGO'er på miljøområdet deltog aktivt og konstruktivt i forhandlingerne på lige fod med de nationale delegationer. Kommissionen finder, at konventionens endelige ordlyd udgør et klart fremskridt i forhold til direktivets bestemmelser.

⁶ EFT C6 af 8.1.2000, s.17.

⁷ Access to Environmental Information: The Review and Further Development of Directive 90/313/EEC, rapport fra workshop, offentliggjort i maj 1998 af Stichting Natuur en Milieu, Donkerstraat 17, NL-3511KB Utrecht, Nederlandene

⁸ Recommendations for the Review and Revision of Directive 90/313/EEC on the Freedom of Access to Information on the Environment, offentliggjort i marts 1998 af Stichting Natuur en Milieu (samme adresse som ovenfor).

De vigtigste forbedringer kan sammenfattes som følger:

- en udvidet definition af "miljøoplysninger", som omfatter et større antal områder vedrørende miljøet såsom menneskers sundhed og helbred, menneskers levebetingelser, kulturelle seværdigheder, cost-benefit og andre økonomiske analyser samt antagelser, der anvendes til beslutningstagning på miljøområdet;
- en udvidet definition af "myndigheder", således at myndigheder på nationalt, regionalt og lokalt plan er omfattet på linje med personer, der varetager offentlige, administrative funktioner i henhold til national lovgivning, herunder specifikke pligter, aktiviteter eller tjenester vedrørende miljøet samt andre personer, der har offentlige ansvarsområder eller funktioner eller leverer offentlige tjenester i forbindelse med miljøet underlagt regeringens kontrol eller personer, der varetager offentlige, administrative funktioner
- mere detaljerede oplysninger vedrørende formen, hvorunder oplysningerne skal stilles til rådighed, således at oplysningerne og, hvis det ønskes, kopier af dokumentationen, der indeholder oplysningerne skal stilles til rådighed i den form, den oplysningssøgende beder om det, med mindre det er rimeligt (ud fra den givne begrundelse) for den offentlige myndighed at stille oplysningerne til rådighed i en anden form, eller hvis oplysningerne allerede er offentligt tilgængelige i en anden form.
- kortere frister for udlevering af de ønskede oplysninger, nemlig en måned efter anmodningen med mulighed for forlængelse af denne frist med op til yderligere en måned, når dette er nødvendigt på grund af mængden og kompleksiteten af de ønskede oplysninger;
- begrænsninger på brugen af undtagelser: en anmodning om "miljøoplysninger" kan kun afvises, hvis udleveringen vil have en negativ indvirkning på de pågældende interesser, at myndighederne fortolker undtagelsesbestemmelserne restriktivt under hensyntagen til de offentlige interesser, der vil være tjent med udleveringen;
- udtrykkelig nævnelse af udeladelser i undtagelsesbestemmelserne
- yderligere forpligtelser for de nationale myndigheder til indsamling og formidling af oplysninger, der går ud over pligten til at udlevere oplysninger, når de anmodes herom;
- forbedrede procedurer for prøvelse af handlinger eller manglende handlinger fra myndighedernes side, navnlig når der tale om prøvelse ved en domstol, skal der være adgang til en hasteprocedure for fornyet behandling af en afgørelse truffet af den pågældende myndighed eller prøvelse af afgørelsen ved en uafhængig og upartisk instans oprettet i henhold til lovgivningen.

7. KONKLUSIONER

Landerapporterne, der sammenfattes i bilag B, viser, at siden direktivets ikrafttræden har enkeltpersoner og organisationer i hele Den Europæiske Union gjort brug af lovhjemlede bestemmelser for adgang til miljøoplysninger i henhold til direktivet. I rapportererne rejser medlemsstaterne selv spørgsmålet om dækningsområdet og fortolkningen af direktivet, og nogle har fremsat forslag til forbedringer. I nogle tilfælde, for eksempel med hensyn til definitionen af de myndigheder, der er forpligtet til at udlevere oplysninger, tidsfrister og

undtagelsesbestemmelser, har nogle medlemsstater indført lovgivning, der udgør et fremskridt i forhold til direktivets bestemmelser.

Landerapporterne viser, at erfaringerne med gennemførelsen af direktivet har været positive. I mange tilfælde er man kun stødt på få praktiske problemer. Ikke desto mindre har erfaringerne med anvendelsen af direktivet som beskrevet i denne rapport givet mulighed for at identificere en række konkrete problemer, som medlemsstaterne, NGO'er og ansøgerne om adgang til miljøoplysninger er stødt på. De største problemer blev konstateret inden for følgende områder (som ligeledes er de områder, hvor bestemmelserne i Århus-konventionen udgør en forbedring i forhold til direktivets bestemmelser).

Problemområder

- Definitionerne af oplysninger, hvis offentliggørelse er obligatorisk, samt af de myndigheder og andre organer, der skal offentliggøre dem

Kommissionen mener, at disse skal afklares med henblik på at udvide hver af de pågældende kategorier

- De praktiske foranstaltninger til sikring af, at oplysningerne rent faktisk stilles til rådighed

Kommissionen finder, at disse ikke bør fastlægges detaljeret i direktivet, men bør overlades til medlemsstaternes afgørelse. Ikke desto mindre fremgår det af landerapporterne, at medlemsstaterne kan lære af hinanden hvad angår de bedste metoder til at lette adgangen til oplysninger.

Følgende er eksempler på god praksis i forskellige medlemsstater:

- Registre med en beskrivelse af eksistensen, typerne og mængden af miljødata, der kan hentes hos de forskellige myndigheder og organer inden for direktivets dækningsområde
 - Tilladelse til, at en oplysningssøgende kan anmode om at få oplysningerne udleveret i en bestemt form
 - Sikring af, at særlige embedsmænd eller kontakttjenester har ansvaret for at håndtere anmodninger om oplysninger
 - At gøre oplysninger tilgængelige i form af edb-baserede databaser eller via Internet
 - De relevante myndigheder og organer pålægges en juridisk forpligtelse til at hjælpe og rådgive de personer, der søger adgang til oplysninger
 - Udstedelse af cirkulærer eller andre vejledninger til myndigheder og organer, der er underlagt forpligtelserne i direktivet hvad angår praktiske foranstaltninger.
- Undtagelser fra forpligtelsen til at give adgang

Kommissionen erkender, at der findes en potentiel konflikt mellem tilladelsen til fri adgang til oplysninger og beskyttelsen af legitime interesser på grundlag af bredt formulerede undtagelser. På grundlag af erfaringerne i visse medlemsstater synes det hensigtsmæssigt at formulere undtagelserne mere snævert og give mulighed for at udføre en egentlig afvejning af modstridende interesser.

- Forpligtelsen til at "give svar"

En overdrevet snæver fortolkning af denne forpligtelse forekommer malplaceret i forhold til de erklærede målsætninger med direktivet. Efter Kommissionens mening bør den oplysningssøgende have et fuldstændigt svar inden for tidsfristerne. Et sådant svar skal enten bestå i at stille de ønskede oplysninger til rådighed helt eller delvis eller at give et begrundet afslag på anmodningen, enten helt eller delvis.

- Tidsfristerne for opfyldelse af forpligtelsen

Efter Kommissionens mening har de oplysningssøgende ret til et fuldstændigt svar så hurtigt, som det er praktisk muligt. Den anerkender imidlertid, at en lille del af anmodningerne kan volde problemer, for eksempel fordi en anmodning er utilstrækkeligt formuleret som udgangspunkt eller på grund af den blotte mængde oplysninger, der ønskes. Det fremgik ikke af landerapporterne, at de medlemsstater, hvis omsætningsforanstaltninger indeholder en kortere tidsfrist end den tilladte i direktivet, har oplevet større problemer i praksis end de medlemsstater, der har indført den fulde frist på to måneder. En kortere indledende periode til at reagere på anmodninger synes hensigtsmæssig med mulighed for en forlængelse af særlige grunde, der skal meddeles den oplysningssøgende.

- Forpligtelsen til at begrunde et afslag

Når svaret på en anmodning om udlevering af oplysninger er et afslag, kræves det i direktivets artikel 3, stk. 4, at afslaget skal begrundes over for den person, der anmoder om oplysningerne. Landerapporterne afslørede, at adskillige medlemsstater ved omsætningen af lovgivningen havde indført en bestemmelse om, at manglende svar inden for tidsfristerne var at betragte som et afslag. Begrundelsen var normalt behovet for en "afgørelse", om end fiktiv, i henhold til den nationale retsorden, således at den person, der anmoder om oplysningerne, kan få afgørelsen prøvet efter fristens udløb. Efter Kommissionens mening kan en sådan juridisk fiktion på ingen måde fritage myndighederne eller andre organer for forpligtelsen til at begrunde afslaget inden for de frister, der fastsættes i direktivet. Det vil derfor være ønskeligt med en afklaring af situationen.

- Proceduren for prøvelse af afgørelser om afslag på anmodningen om adgang til oplysninger

Landerapporterne viste, at medlemsstaterne havde valgt forskellige fremgangsmåder med hensyn til procedurerne for prøvelse. Nogle havde kun indført en juridisk procedure, andre en administrativ procedure for indsigelse med efterfølgende mulighed for retlig prøvelse. Adskillige medlemsstater kombinerede disse procedurer med adgangen til en ombudsmand. Efter Kommissionens mening skal en prøvelsesprocedure være både hurtig og billig for at være til gavn for personer, der søger adgang til miljøoplysninger. Kommissionen erkender, at adgang til domstolene er ønskværdig i nogle tilfælde, men er ikke overbevist om, at en juridisk prøvelse alene er den bedste løsning. Administrative procedurer, der giver mulighed for fornyet behandling af afgørelser uden overdrevne formaliteter, vil sandsynligvis være hurtigere og billigere end juridiske procedurer, og Kommissionen mener, at disse bør være tilgængelige i alle tilfælde.

- Gebyrer

Det fremgår af landerapporterne, at de fleste medlemsstater, enten gennem lovgivningen eller i praksis, ikke opkræver noget gebyr for at besvare simple anmodninger eller for at give adgang til oplysninger, der befinder sig hos de pågældende myndigheder. Ofte opkræver man kun udgifterne til fotokopiering. Andre medlemsstater har imidlertid fastsat gebyrer, og Kommissionen har modtaget klager over for høje gebyrer. Kommissionen anerkender, at der må opkræves gebyrer i visse tilfælde, navnlig når dette kan begrundes med anmodningens kompleksitet og materialets omfang, og finder, at fastsættelsen af gebyrer fortsat bør overlades til medlemsstaterne. Kommissionen mener ikke desto mindre, at personer, der anmoder om oplysninger, forud for eller på tidspunktet for fremsætningen af anmodningen skal have fyldestgørende oplysninger om den gebyrpraksis, der er gældende i deres tilfælde.

- Aktiv levering af oplysninger

Medlemsstaterne rapporterede om en række initiativer, som de har taget med henblik på at levere miljøoplysninger til den brede offentlighed eller til særlige befolkningsgrupper. Der er ingen tvivl om, at befolkningens interesse for miljøspørgsmål er stigende. Udviklingen inden for informationsteknologi giver endvidere stadig større muligheder for en bredere formidling af miljøoplysninger. Medlemsstaterne må blive endnu mere aktive med hensyn til at opfylde informationsbehovet og anvende de nyeste teknologiske værktøjer. Det synes ønskeligt at styrke direktivets bestemmelser i denne henseende.

Forslag til et nyt direktiv

I lyset af ovenstående anser Kommissionen det for ønskeligt at erstatte direktivet med et nyt direktiv om fri adgang til miljøoplysninger. Et forslag til et sådant nyt direktiv er vedlagt denne rapport⁹. Kommissionens forslag sigter mod at rette op på de mangler, der er identificeret ovenfor, og dermed styrke medlemsstaternes lovgivning. Målet er ligeledes at bringe fællesskabslovgivningen i overensstemmelse med Århus-konventionen, således at Fællesskabet får mulighed for at ratificere denne konvention. En korrekt gennemførelse af et eventuelt nyt direktiv samt dets faktiske anvendelse vil være af største betydning med henblik sikre bedre adgang til oplysninger i hele Den Europæiske Union.

⁹ [reference ?????]

BILAG A: LISTE OVER NATIONALE
GENNEMFØRELSESFORANSTALTNINGER FOR DIREKTIV 90/313/EØF, SOM
MEDLEMSSTATERNE HAR MEDDELT KOMMISSIONEN

Østrig:

- (1) Bundesgesetz über den Zugang zu Informationen über die Umwelt (Umweltinformationsgesetz - UIG), BGBl. Nr. 495/1993
- (2) Gesetz des Landes Burgenland vom 27. Oktober 1988, LGBl. 1989/3, über die Auskunftspflicht der Organe des Landes, der Gemeinden, der Gemeindeverbände und der durch Landesgesetz geregelten Selbstverwaltungskörper (Bgl. Auskunftspflichtgesetz)
- (3) Gesetz des Landes Kärnten vom 19. Mai 1988, LGBl. 29, über die Auskunftspflicht in der Verwaltung des Landes und der Gemeinden
- (4) Niederösterreichisches Auskunftsgesetz, LGBl. 0020-0
- (5) Niederösterreichisches Jagdgesetz 1974, LGBl. Nr. 6500
- (6) Niederösterreichisches Fischereigesetz, LGBl. Nr. 6550
- (7) Niederösterreichisches Bodenschutzgesetz, LGBl. Nr. 6160
- (8) Landesgesetz von Oberösterreich vom 4. Juli 1996 über die Maßnahmen zum Schutz der Umwelt und den Zugang zu Informationen über die Umwelt (O.Ö. Umweltschutzgesetz), LGBl. Nr. 84/1996
- (9) Gesetz des Landes Salzburg vom 6. Juli 1988, LGBl. 73, über die Auskunftspflicht der Verwaltung des Landes und der Gemeinden (Salzburger-Auskunftspflicht-Ausführungsgesetz)
- (10) Gesetz des Landes Steiermark vom 26. Juni 1990, LGBl 73, über die Erteilung von Auskünften (Steiermärkisches Auskunftspflichtgesetz)
- (11) Gesetz des Landes Tirol vom 22. November 1995, LGBl 3, über den Zugang zu Informationen über die Umwelt (Tiroler Umweltinformationsgesetz – TUIG)
- (12) Gesetz des Landes Wien vom 25. April 1988, LGBl 20, über die Auskunftspflicht (Wiener Auskunftspflichtgesetz)
- (13) Gesetz des Landes Wien vom 19. Oktober 1984 über den Schutz und die Pflege der Natur (Wiener Naturschutzgesetz 1984), LGBl. Nr. 6/1984
- (14) Gesetz des Landes Vorarlberg über den Zugang zu Informationen über die Umwelt (Landes-Umweltinformationsgesetz – L-UIG), LGBl. Nr. 55/1994

Belgien:

Føderalt plan

- (1) Loi du 11/04/1994 relative à la publicité de l'administration, Moniteur belge du 30/06/1994, p. 17662 - Wet van 11/04/1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, Belgisch Staatsblad van 30/06/1994, bl. 17662
- (2) Arrêté royal du 23/06/1994 fixant la date d'entrée en vigueur de la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration, Moniteur belge du 30/06/1994, p. 17666 – Koninklijk besluit van 23 juni 1994 tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, Belgisch Staatsblad van 30/06/1994, bl. 17666
- (3) Arrêté royal du 27/06/1994 réglant la composition et le fonctionnement de la Commission d'accès aux documents administratifs, Moniteur belge du 30/06/1994, p. 17666 - Koninklijk besluit van 27/06/1994 tot regeling van de samenstelling en de werkwijze van de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten, Belgisch Staatsblad van 30/06/1994, bl. 17666
- (4) Arrêté royal du 27/06/1994 portant les nominations à la Commission d'accès aux documents administratifs, Moniteur belge du 30/06/1994, p. 17669 - Koninklijk besluit van 27/06/1994 houdende de benoemingen bij de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten, Belgisch Staatsblad van 30/06/1994, bl. 17669
- (5) Loi du 12 novembre 1997 relative à la publicité de l'administration dans les provinces et les communes, Moniteur belge du 19/12/1997, p. 34253 - Wet van 12 november 1997 betreffende de openbaarheid van bestuur in de provincies en gemeenten, Belgisch Staatsblad, bl. 34253.

Bruxelles

- (6) Ordonnance du 29/08/1991 sur l'accès à l'information relative à l'environnement dans la Région de Bruxelles-Capitale, Moniteur belge du 01/10/1991, p. 21505 - Ordonnantie van 29/08/1991 inzake de toegang tot informatie met betrekking tot het milieu in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, Belgisch Staatsblad van 01/10/1991, bl. 21505
- (7) Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 10/11/1994 déterminant les modalités d'organisation de l'accès à l'information en matière d'environnement auprès de certaines administrations régionales, Moniteur belge du 01/12/1994, p. 29795 - Besluit van de Brussels Hoofdstedelijke Regering van 10/11/1994 tot vaststelling van regels inzake de organisatie van de toegang, bij bepaalde gewestelijke besturen, tot de informatie inzake leefmilieu met betrekking tot het milieu, Belgisch Staatsblad van 01/12/1994, bl. 29795
- (8) Ordonnance du 30/03/1995 relative à la publicité de l'administration, Moniteur belge du 23/06/1995, p. 18049 - Ordonnantie van 30/03/1995 betreffende de openbaarheid van bestuur, Belgisch Staatsblad van 23/06/1995, bl. 18049

Flandern

- (9) Besluit van de Vlaamse Executieve van 06/02/1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, Belgisch Staatsblad van 26/06/1991, bl. 14269 – Arrêté de L'Exécutif flamand du 06/02/1991 fixant le règlement flamand relatif à l'autorisation écologique, Moniteur belge du 26/06/1991, p. 14343 [Artikel 33 i denne beslutning, som var gennemførelsesforanstaltning for direktivet, blev ophævet gennem det dekret, der omtales i (15) nedenfor]
- (10) Decreet van 23/10/1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse Executieve, Belgisch Staatsblad van 27/11/1991, bl. 26562 – Décret du 23/10/1991 relatif à la publicité des documents administratifs dans les services et établissements de l'Exécutif flamand, Moniteur belge du 27/11/1991, p. 26564 [Dette dekret blev ophævet gennem det dekret, der nævnes i (15) nedenfor]
- (11) Besluit van de Vlaamse Executieve van 09/12/1992 tot uitvoering van de passieve openbaarheid zoals bepaald in het decreet van 23/10/1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse Executieve, Belgisch Staatsblad van 15/12/1992, bl. 26657 – Arrêté de l'Exécutif flamand du 9/12/1992 portant exécution de la publicité passive telle que définie dans le décret du 23/10/1991 relatif à la publicité des documents administratifs dans les services et établissements de l'Exécutif flamand, Moniteur belge du 15/12/1992, p. 26659 [Denne beslutning blev ophævet gennem det dekret, der nævnes i (15) nedenfor]
- (12) Besluit van de Vlaamse Executieve van 07/01/1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen, Belgisch Staatsblad van 14/12/1992, bl. 25778 - Arrêté de l'Exécutif flamand du 01/01/1992 portant fixation du règlement flamand relatif aux conditions écologiques applicables aux établissements incommodes, Moniteur belge du 14/12/1992, p. 26192 [Denne beslutning blev annulleret af statsrådet og erstattet med den beslutning, der nævnes i (14) nedenfor]
- (13) Besluit van de Vlaamse Executieve van 31/07/1992 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 07/01/1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen, Belgisch Staatsblad van 14/12/1992, bl. 26630 – Arrêté de l'Exécutif flamand du 31/07/1992 modifiant l'arrêté de l'Exécutif flamand du 07/01/1992 portant fixation du règlement flamand relatif aux conditions écologiques applicables aux établissements incommodes, Moniteur belge du 14/12/1992, p. 26636 [Denne beslutning blev annulleret af statsrådet og erstattet med den beslutning, der nævnes i (14) nedenfor]
- (14) Besluit van de Vlaamse regering van 01/06/1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, Belgisch Staatsblad van 31/07/1995, bl. 20526 - Arrêté du Gouvernement flamand du 01/06/1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement, Moniteur belge du 31/07/1995, p. 21447
- (15) Decreet van 18 mei 1999 betreffende de openbaarheid van bestuur, belgisch Staatsblad van 15/06/1999, bl. 22313 - Décret du 18 mai 1999 relatif à la publicité de l'administration, Moniteur belge du 15/06/1999, p. 22317.

Wallonien

- (16) Décret du 13/06/1991 concernant la liberté d'accès des citoyens à l'information relative à l'environnement, Moniteur belge du 11/10/1991, p. 22559 – Decreet van 13/06/1991 met betrekking tot de vrije toegang van de burgers tot de informatie betreffende het leefmilieu, Belgisch Staatsblad van 11/10/1991
- (17) Arrêté de l'Exécutif régional wallon du 06/05/1993 fixant le modèle des documents à utiliser en exécution du décret du 13/06/1991 concernant la liberté d'accès des citoyens à l'information relative à l'environnement, Moniteur belge du 07/07/1993, p. 16083 – Besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 6/05/1993 tot bepaling van het model van de krachtens het decreet van 13/06/1991 met betrekking tot de vrije toegang van de burgers tot de informatie betreffende het leefmilieu te gebruiken documenten, Belgisch Staatsblad van 07/07/1993, bl. 16089
- (18) Arrêté de l'Exécutif régional wallon du 06/05/1993 définissant les règles relatives au recours prévu par le décret du 13/06/1991 concernant la liberté d'accès des citoyens à l'information relative à l'environnement, Moniteur belge du 07/07/1993, p. 16093

Danmark:

- (1) Lov nr. 572 af 19/12/1985, Lovtidende A
- (2) Lov nr. 292 af 27/04/1994
- (3) Bekendtgørelse nr. 646 af 18/09/1986
- (4) Bekendtgørelse nr. 579 af 27/06/1994
- (5) Bekendtgørelse nr. 585 af 24/06/1994
- (6) Vejledning nr. 123 af 30/06/1994
- (7) Bekendtgørelse nr. 647 af 18/09/1986

Finland:

- (1) Laki yleisten asiakirjain julkisuudesta (83/51) 09/02/1951
- (2) Hallintomenettelylaki (598/82) 06/08/1982
- (3) Laki vesi- ja ympäristöhallinnosta (24/86) 17/01/1986 [This Act was replaced by the Act mentioned at (5) below]
- (4) Valtion maksuperustelaki (150/92) 21/02/1992
- (5) Laki ympäristöhallinnosta (55/95) 24/01/1995
- (6) Asetus ympäristöministeriöstä (326/93) 02/04/1993 [This Decree was replaced by the Decree mentioned at (7) below]
- (7) Asetus ympäristöministeriöstä (54/95) 24/01/1995

- (8) Landskapslag om landskapet Ålands centrala ämbetsverk (25/73) 10/05/1973 [This Act of Åland was replaced by the Act mentioned at (10) below]
- (9) Landskapslag om allmänna handlingars offentlighet (72/77) 19/07/1977
- (10) Landskapslag om Ålands landskapstyrelses allmänna förvaltning (70/98) 02/07/1998.

Frankrig:

- (1) Loi n° 78-753 DU 17/07/1978 portant diverses mesures d'amélioration des relations entre l'administration et le public et diverses dispositions d'ordre administratif, social et fiscal, JORF du 18/07/1978 p.2851.
- (2) Décret n° 88-465 du 28/04/1988 relatif à la procédure d'accès aux documents administratifs, JORF du 30/04/1988 p.5900.
- (3) Décret n° 90-918 du 11 octobre 1990 relatif à l'exercice du droit à l'information sur les risques majeurs, JORF du 13/10/1990 p.12415.
- (4) Décret n° 94-841 du 26 septembre 1994 relatif aux conditions d'information sur la qualité de l'eau distribuée en vue de la consommation humaine, JORF du 1/10/1994 p.13880.
- (5) Décret n° 93-1410 du 29 décembre 1993 fixant les modalités d'exercice du droit à l'information en matière de déchets, JORF du 31/12/1993 p.18703.
- (6) Décret n° 95-21 relatif au classement des infrastructures de transports terrestres et modifiant le code de l'urbanisme et le code de la construction et de l'habitation, décret n° 95-22 du 9 janvier 1995 relatif à la limitation du bruit des aménagements et infrastructures de transports terrestres, JORF du 10/01/1995 p.454 .
- (7) Loi n° 96-1236 du 30 décembre 1996 sur l'air et l'utilisation rationnelle de l'énergie.

Tyskland:

- (1) Gesetz zur Umsetzung der Richtlinie 90/313/EWG des Rates vom 07/06/1990 über den freien Zugang zu Informationen über die Umwelt vom 08/07/1994, Bundesgesetzblatt Teil I vom 15/07/1994 Seite 1490
- (2) Verordnung über Gebühren für Amtshandlungen der Behörden des Bundes beim Vollzug des Umweltinformationsgesetzes (Umweltinformationsgebührenverordnung - UIGebV) vom 07/12/1994, Bundesgesetzblatt Teil I vom 13/12/1994 Seite 3732

Grækenland:

- (1) Ministeriel afgørelse nr. 77921/1440 af 06/09/1995, FEK B nr. 795 af 14/09/1995 side 9358

Ireland:

Principal transposing measures

- (1) The Environmental Protection Agency Act, 1992, No.7 of 1992
- (2) The Access to Information on the Environment Regulations, 1993, S.I. No. 133 of 1993 (replaced by item (3))
- (3) The Access to Information on the Environment Regulations, 1996 S.I. No.185 of 1996 (replaced by item (4))
- (4) The European Communities Act 1972 (Access to Information on the Environment) Regulations, 1998 S.I. No.125 of 1996

Other Acts notified as transposing measures

- (5) The Air Navigation and Transport Act, 1936, No. 40 of 1936
- (6) The Arterial Drainage Act, 1945, No. 3 of 1945
- (7) The Air Navigation and Transport Act, 1950, No. 4 of 1950
- (8) The City and County Management (Amendment) Act, 1955, No. 12 of 1955
- (9) The Local Government (Planning and Development) Act, 1963, No. 28 of 1963
- (10) The Local Government (Planning and Development) Act, 1976, No. 20 of 1976
- (11) The Wildlife Act, 1976, No. 39 of 1976
- (12) The Local Government (Water Pollution) Act, 1977, No. 1 of 1977
- (13) The Ombudsman Act, 1980 No. 26 of 1980
- (14) The Fire Services Act, 1981, No 30 of 1981
- (15) The Ombudsman (Amendment) Act, 1984 No.19 of 1984
- (16) The Air Pollution Act, 1987, No. 6 of 1987
- (17) The Shannon Navigation Act, 1990, No. 20 of 1990
- (18) The Local Government (Water Pollution) (Amendment) Act, 1990, No. 21 of 1990
- (19) The Radiological Protection Act, 1991, No. 9 of 1991
- (20) The Local Government Act, 1991, No. 11 of 1991
- (21) The Local Government (Planning and Development) Act, 1992, No. 14 of 1992
- (22) The Roads Act, 1993 No. 14 of 1993
- (23) The Irish Aviation Authority Act 1993, No. 29 of 1993

- (24) The Road Traffic Act , 1994, No. 7 of 1994
- (25) The Freedom of Information Act 1997, No.13 of 1997

Other secondary legislation notified as transposing measures

- (26) The Public Bodies Order, 1946, S.R &O No. 273 of 1946
- (27) The European Communities (Water Pollution) Regulations, 1978, S.I. No. 108 of 1978
- (28) The European Communities (Toxic and Dangerous Waste) Regulations, 1982, S.I. No. 33 of 1982
- (29) The Ombudsman Act (First Schedule) (Amendment) Order, 1984, S.I. No. 332 of 1984
- (30) The Rules of the Superior Courts, S.I. No. 15 of 1986
- (31) The European Communities (Major Accident Hazards of Certain Industrial Activities) Regulations, 1986, S.I. No. 292 of 1986
- (32) The Air Pollution Act, 1987 (Licensing of Industrial Plant) Regulations, 1988, S.I. No. 266 of 1988
- (33) European Communities (Quality of Salmonid Waters) Regulations, 1988, S.I. No. 293 of 1988
- (34) The European Communities (Environmental Impact Assessment) Regulations, 1989, S.I. No.349 of 1989
- (35) The Building Control Regulations, 1991, S.I. No.305 of 1994
- (36) The European Communities (Major Accident Hazards of Certain Industrial Activities) (Amendment) Regulations, 1992, S.I.No 21 of 1992
- (37) The European Communities (Quality of Bathing Waters) (Amendment) Regulations, 1992, S.I. No. 155 of 1992
- (38) The European Communities (Water Pollution) Regulations, 1992, S.I. No. 271 of 1992
- (39) The Environmental Protection Agency (Licensing) Regulations, 1994, S.I. No. 85 of 1994
- (40) The Local Government (Planning and Development) Regulations, 1994, S.I. No. 86 of 1994
- (41) The Roads Regulations, 1994, S.I. No 119 of 1994
- (42) The European Communities (Authorization, Placing on the Market, Use and Control of Plant Protection Products) Regulations, 1994, S.I. No. 139 of 1994
- (43) The Local Government (Planning and Development) (No. 2) Regulations, 1995, S.I. No. 75 of 1995

- (44) The Environmental Protection Agency (Licensing) (Amendment No. 2) Regulations, 1995, S.I. No 76 of 1995

Italien:

- (1) Legge del 08/07/1986 n. 349, Istituzione del Ministero dell'ambiente e norme in materia di danno ambientale, in Supplemento ordinario alla Gazzetta Ufficiale Serie generale n. 162 del 15/07/86, pag 5.
- (2) Legge del 07/08/1990 n. 241, Nuove norme in materia di procedimento amministrativo e di diritto di accesso ai documenti amministrativi, in Gazzetta Ufficiale Serie Generale n.192 del 18/08/90, pag.7.
- (3) Decreto del Presidente della Repubblica del 27/06/1992, n.352, Regolamento per la disciplina delle modalità di esercizio e dei casi di esclusione del diritto di accesso ai documenti amministrativi, in attuazione dell'art. 24, comma 2, della legge 7 agosto 1990, n. 241, recante nuove norme in materia di procedimento amministrativo e di diritto di accesso ai documenti amministrativi, Gazzetta Ufficiale - Serie generale - del 29/07/1992 n. 177 pag. 3
- (4) Decreto legislativo del 24/02/1997 n. 39, Attuazione della direttiva 90/313/CEE, concernente la libertà di accesso alle informazioni in materia di ambiente, Supplemento ordinario alla Gazzetta Ufficiale Serie generale, n.54, del 06/03/1997, pag 3.

Luxembourg:

- (1) Loi du 10/08/1992 concernant 1) la liberté d'accès à l'information en matière d'environnement; 2) le droit d'agir en justice des associations de protection de la nature et de l'environnement, Mémorial Grand-Ducal A Numéro 71 du 28/09/1992 Page 2204
- (2) Règlement grand-ducal du 10/08/1992 déterminant la taxe à percevoir lors de la présentation d'une demande en obtention d'une information relative à l'environnement, Mémorial Grand-Ducal A Numéro 71 du 28/09/1992 Page 2206

Nederlandene:

- (1) Wet openbaarheid van bestuur van 31/10/1991, Staatsblad nummer 703 van 31/12/1991 bladzijde 1
- (2) Wet algemene bepalingen milieuhygiëne van 30/03/1988, Staatsblad nummer 133 van 19/04/1988 bladzijde 1
- (3) Wet administratieve rechtspraak overheidsbeschikkingen van 01/05/1975, Staatsblad nummer 284 van 17/06/1975 bladzijde 1
- (4) Wet milieugevaarlijke stoffen van 05/12/1985, Staatsblad nummer 639 van 17/12/1985
- (5) Besluit van 20/04/1976 tot vaststelling van datum inwerkingtreding wet 01/05/1975 van 20/04/1976, Staatsblad nummer 234 van 27/04/1976

- (6) Besluit van 20/04/1992 tot vaststelling inwerkingtreding Wet Openbaarheid van Bestuur van 10/04/1992, Staatsblad nummer 185 van 28/04/1992
- (7) Besluit van 07/08/1980 tot vaststelling van inwerkingtreding wet algemene bepalingen milieuhygiëne en daarmee samenhangende regelingen, Staatsblad nummer 443 van 28/08/1980
- (8) Besluit van 11/12/1986 tot vaststelling van gedeeltelijke inwerkingtreding wet milieugevaarlijke stoffen, Staatsblad nummer 623 van 23/12/1986
- (9) Besluit van 09/01/1986 tot vaststelling van gedeeltelijke inwerkingtreding wet milieugevaarlijkstoffen, Staatsblad nummer 10 van 23/01/1986
- (10) Aanwijzingen inzake openbaarheid van bestuur van 08/04/1992, Staatscourant nummer 84 van 01/05/1992 bladzijde 13
- (11) Regeling uitvoering Wet Openbaarheid van Bestuur van 18/06/1992, Staatscourant nummer 118 van 23/06/1992

Portugal:

- (1) Decreto-lei número 422/91, de 05/11/1991, Diário da Republica série I, de 15/11/1991, Página 5852.
- (2) Lei número 65/93, de 26/08/1993, Diário da Republica série I, número 200 de 26/08/1993, Página 4524.
- (3) Lei número 8/95, de 29/3/95.
- (4) Lei número 94/99, de 16/7/99, Diário da República série I-A, número 164 de 16/7/99, Página 4428.

Spanien:

- (1) Ley número 30/92 de 26/11/1992, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, Boletín Oficial del Estado número 285 de 27/11/1992 Página 40300 (Marginal 26318)
- (2) Ley número 38/95 de 12/12/1995, sobre el derecho de acceso a la información en materia de medio ambiente, Boletín Oficial del Estado número 297 de 13/12/1995 Página 35708 (Marginal 26838)

Sverige:

- (1) Tryckfrihetsförordning, Svensk författningssamling (SFS) 1949:105
- (2) Sekretesslag, Svensk författningssamling (SFS) 1980:100

Det Forenede Kongerige:

- (1) The Environmental Information Regulations 1990, Statutory Instruments number 3240 of 1990
- (2) The Environmental Information Regulations (Northern Ireland) 1993, Statutory Rules of Northern Ireland number 45 of 1993
- (3) The Public Health (Freedom of Access to Information on the Environment) Rules 1992, Legal Notice No. 143 of 1992, Gibraltar Gazette No. 2,697 of 12/11/1992

BILAG B: RESUMÉ AF MEDLEMSSTATERNES RAPPORTER OM ERFARINGERNE MED GENNEMFØRELSEN AF DIREKTIV 90/313/EØF

Østrig: Rapport fra februar 1997

Indledning

Almindelige love om adgang til oplysninger vedrørende forbunds- og provinsmyndighedernes aktiviteter trådte i kraft mellem 1988 og 1990. Disse almindelige love blev i 1993 suppleret med specifik lovgivning til gennemførelse af direktivet på forbundsplan og senere i nogle af provinserne.

Artikel 2 Definitioner

Der er opstået tvivl om, hvorvidt oplysninger om drikkevand (i modsætning til naturlige vandressourcer som overflade- og grundvand) er omfattet af artikel 2 i direktivet og dermed af gennemførelsesforanstaltningerne.

Praktiske foranstaltninger i henhold til artikel 3, stk. 1

Gennemførelsesforanstaltningerne indeholder bestemmelser om et katalog med miljødata, som giver befolkningen adgang til oplysninger om eksistensen, typerne og mængden af miljøoplysninger, der er tilgængelige hos de forskellige administrative instanser. Det findes både som en edb-baseret database og som et register. Det er ligeledes tilgængeligt via Internet.

Gennemførelsesforanstaltningerne indeholder adskillige bestemmelser vedrørende formen af anmodningen om oplysninger. En anmodning skal normalt være skriftlig, men det er også muligt at anmode om ajourførte oplysninger mundtligt. Det administrative organ kan i første omgang bestemme, under hvilken form oplysningerne skal udleveres, men hvis den person, der anmoder om oplysningerne, ønsker dem i en bestemt form, er det administrative organ forpligtet til at efterkomme denne anmodning.

Forbundsministeriet for miljø, ungdom og familie udsendte et cirkulære om gennemførelsen af gennemførelsesforanstaltningerne ("UIG-cirkulæret") i februar 1994, som ligeledes indeholder råd om praktiske foranstaltninger.

Undtagelser i henhold til artikel 3, stk. 2 og 3

I gennemførelsesforanstaltningerne gav man mulighed for at anvende de undtagelser, der fastsættes i direktivets artikel 3, stk. 2, med hensyn til den fortrolige karakter af det nationale forsvar, den offentlige sikkerhed, forretnings- og fabriks hemmeligheder samt den fortrolige karakter af personlige data. De omfatter ligeledes undtagelserne i direktivets artikel 3, stk. 3, vedrørende interne meddelelser og urimelige anmodninger. UIG-cirkulæret indeholder også mere detaljerede forklaringer af undtagelserne.

Med hensyn til forretnings- og fabriks hemmeligheder findes der en procedure til afvejning af hensynet til fri adgang til miljøoplysninger imod hensynet til forretnings- og fabriks hemmeligheder. De specifikke hensyn vedrørende fortrolighed skal veje tungere end de specifikke miljøhensyn, hvis udleveringen af de ønskede oplysninger nægtes. I henhold til loven kan man ikke påberåbe sig forretnings- og fabriks hemmeligheder, når de ønskede

oplysninger vedrører situationen for vand, luft, jord, støj, fauna, flora og naturområder eller overtrædelser af emissionsgrænser.

Tidsfristerne i artikel 3, stk. 4

I gennemførelsesforanstaltningerne pålægges de administrative organer en forpligtelse til at besvare en anmodning om miljøoplysninger hurtigst muligt, men senest inden otte uger. Hvis denne frist ikke kan overholdes af særlige grunde, kan den person, der fremsætter anmodningen, bede om en officiel udtalelse fra det pågældende organ, som dernæst kan gøres til genstand for en prøvelse.

Prøvelsesprocedure i henhold til artikel 4

Når en anmodning om oplysninger afslås helt eller delvist, skal det administrative organ meddele ansøgeren dette inden for en frist på otte uger. Meddelelsen skal indeholde en uformel udtalelse om grundene til afslaget. Personen, der anmoder om oplysninger, har så ret til at bede om en officiel udtalelse om afslaget. Det administrative organ skal udlevere denne meddelelse hurtigst muligt og inden seks måneder. Den pågældende ansøger kan så indanke den officielle meddelelse for et af de uafhængige administrative senater, der findes i hver af de østrigske provinser, og derfra videre til forbundsdomstolen for administrative sager.

Gebyrer i henhold til artikel 5

Generelt er adgangen til miljøoplysninger gratis i Østrig. Der har været planer om en gebyrbestemmelse af begrænset omfang, men den er ikke blevet udstedt, da der hersker tvivl om den korrekte fortolkning af artikel 5 i direktivet, navnlig hvorvidt den person, der anmoder om oplysningerne, kan afkræves de administrative udgifter ved søgningen efter de ønskede oplysninger eller kun udgifter til for eksempel kopiering og fremsendelse af oplysningerne.

Aktiv informationspolitik i henhold til artikel 7

På forbundsplan, provinsplan og lokalt plan har man regelmæssigt offentliggjort adskillige rapporter om miljøets tilstand samt andre generelle og beskrivende rapporter og tidsskrifter.

Gennemførelsesforanstaltningerne går videre end direktivets bestemmelser, idet de indeholder krav om, at virksomheder, der skal måle og registrere emissionsdata, skal offentliggøre disse.

Belgien: Rapport fra april 1997

Indledning

Direktivet er blevet gennemført fra og med 1991 i form af flere forskellige love på både føderalt og regionalt plan. Antallet af gennemførelsesinstrumenter skyldtes, at miljøanliggender i vid udstrækning hører under regionernes kompetenceområde. Desuden er den generelle adgang til oplysninger fra offentlige myndigheder omfattet af særlove på både føderalt og regionalt plan. Siden juni 1993 har alle borgere i henhold til artikel 32 i den belgiske forfatning ret til få adgang til og få en kopi af ethvert administrativt dokument, dog med forbehold af eventuelle undtagelser i henhold til lovgivningen.

Artikel 2 Definitioner

Der har ikke været særlige problemer med definitionerne. I Bruxelles-regionen har man indført en udtrykkelig bestemmelse i lovgivningen om, at oplysninger, der befinder sig hos

embedsmænd og tjenestemænd, falder inden for lovgivningens rammer, med mindre de pågældende oplysninger åbenlyst er uden sammenhæng med de funktioner, den pågældende udøver inden for administrationen.

Praktiske foranstaltninger i henhold til artikel 3, stk. 1

I Wallonien har en tjenestemand i generaldirektoratet for naturressourcer og miljø ansvaret for at behandle alle anmodninger om oplysninger. Denne tjenestemand identificerer den relevante afdeling, der skal besvare en bestemt anmodning, og fremsender anmodningen til denne afdeling, hvor en højtstående embedsmand skal underskrive en bekræftelse af modtagelsen. Ved modtagelsen undersøger afdelingen alle anmodninger for at se, om der er belæg for at afvise dem helt eller delvis.

I Bruxelles-regionen kan personer, der anmoder om oplysninger, enten få adgang til disse hos de pågældende myndigheder eller bede om en kopi af de relevante dokumenter. Den særlige lovgivning om adgang til miljøoplysninger er mere vidtgående end den generelle lovgivning om adgang til administrative dokumenter.

De fleste kommuner i Bruxelles har en embedsmand med særligt ansvar for besvarelse af spørgsmål vedrørende miljøet enten telefonisk eller ved at give adgang til de relevante dokumenter på stedet. Kommunerne fører normalt ikke et register over anmodningerne.

I Flandern indeholder den flamske regerings bekendtgørelser de nærmere bestemmelser for fremsætning af anmodninger (pr. anbefalet brev med angivelse af ansøgerens navn og adresse samt formen, hvorunder ansøgeren ønsker at modtage oplysningerne), indgåelse af aftaler om adgang til dokumenter på stedet, et register over de oplysninger, hvortil der ønskes adgang, samt prøvelsesprocedurens funktion.

Tidsfrister i artikel 3, stk. 4

De forskellige love og bestemmelser, der er gældende i Belgien, giver mulighed for tidsfrister for besvarelse af anmodninger på mellem 14 dage og højst to måneder. I praksis har der været meget få problemer, idet mange anmodninger om oplysninger har kunnet imødekommes øjeblikkelig.

I Bruxelles-regionen er et manglende svar inden en måned at betragte som et afslag.

I Flandern skal provinsmyndighederne svare personen, der anmoder om oplysninger, inden for en måned. I henhold til den almindelige lovgivning om adgangen til administrative dokumenter hedder det, at enhver afgørelse om afslag på en anmodning skal meddeles ansøgeren inden 60 dage, men i et cirkulære af 24. januar 1995 bestemmes det, at de flamske myndigheder skal svare inden 14 dage. Hvis fristen på 14 dage ikke kan overholdes, skal myndighederne anerkende modtagelsen af anmodningen og give meddelelse om fristen for udlevering af oplysningerne.

Prøvelsesprocedure i henhold til artikel 4

På forbundsplan har man oprettet en kommission for adgangen til administrative dokumenter. En ansøger, der har fået afslag på en anmodning om oplysninger, kan bede den pågældende myndighed tage sin oprindelige afgørelse op til fornyet overvejelse og kan samtidig bede om en udtalelse fra denne kommission, som skal foreligge inden 30 dage.

I Wallonien kan en ansøger, der har fået afslag, indgive anmodning om prøvelse til en kommission, der er oprettet specifikt med dette formål. Anmodningen skal fremsættes senest 15 dage fra meddelelsen om den afgørelse, der anfægtes, eller (ved manglende afgørelse) fra udløbet af svarfristen på to måneder.

I Bruxelles-regionen kan en anmodning om oplysninger kun afslås efter en afgørelse, der træffes af et særligt administrativt organ, hvis kommissorium omfatter en henvisning til artikel 3, stk. 2 og 3, i direktivet. Hvis en myndighed har til hensigt at afslå en anmodning, skal den underrette den person, der har fremsat anmodningen, og ligeledes henviser sagen til det særlige administrative organ. Hvis den pågældende myndighed ikke har svaret inden for en måned, kan den person, der har fremsat anmodningen, henviser sagen til dette organ. Organet skal enten udlevere de ønskede oplysninger eller meddele ansøgeren, at anmodningen afslås. Hvis organet ikke har truffet en afgørelse senest to måneder efter den oprindelige anmodning, betragtes anmodningen som afslået.

Gennemførelsesforanstaltningerne i Flandern indeholder en bestemmelse om, at en ansøger, der har fået afslag, kan indgive et andragende om fornyet prøvelse ved den flamske miljøminister senest 30 dage efter modtagelsen af den afgørelse, der anfægtes. Den almindelige lovgivning i Flandern om adgang til administrative dokumenter indeholder en bestemmelse om, at en ansøger, der har fået afslag, inden 30 dage kan indgive et skriftligt andragende ved den kompetente ombudsmand.

Der findes forskellige klagemuligheder på de forskellige myndighedsniveauer i Belgien, men i alle tilfælde kan en prøvelsesinstans' afgørelse om afslag på et andragende fra en person, der anmoder om oplysninger, indankes for statsrådet.

Gebyrer i henhold til artikel 5

Adgangen til dokumenter hos myndighederne er gratis; kopier afregnes til kostpris. I nogle tilfælde opkræves der et gebyr, der afspejler udgifterne til offentliggørelse af oplysninger. Udgifter vedrørende benyttelse af myndighedernes personale kan ikke medregnes. I praksis opkræves der ofte ikke nogen afgift, dels på grund af ombudsmandens anbefalinger om dette og dels på grund af den administrative byrde ved forvaltningen af et sådant system.

Politik om aktiv formidling af oplysninger i henhold til artikel 7

Regionerne Bruxelles og Flandern har indført lovgivning vedrørende offentliggørelse af det regionale miljøes tilstand hvert andet år. En tilsvarende rapport kræves offentliggjort hvert år i regionen Wallonien. Adskillige af de myndigheder, der er underlagt direktivet, offentliggør årlige rapporter om deres aktiviteter samt undertiden andre informationsdokumenter (såsom nyhedsbreve og vejledninger til tjenester). Regionen Flandern har oprettet adskillige hjemmesider, hvor der findes oplysninger om den regionale miljøpolitik.

Danmark: Rapport fra februar 1997

Indledning

Hovedkravene i direktivet var allerede opfyldt gennem loven om offentlighed i forvaltningen fra 1985 ("1985-loven"), en generel lov, der gælder for alle oplysninger, der befinder sig hos myndighederne, herunder miljøoplysninger. Den fuldstændige gennemførelse af direktivet krævede imidlertid nogle supplerende bestemmelser, og en ny lov om aktindsigt i miljøoplysninger blev vedtaget i 1994 ("1994-loven").

Praktiske foranstaltninger i henhold til artikel 3, stk. 1

Der blev udgivet lettilgængelige retningslinjer i forbindelse med 1985- og 1994-lovene. Miljøstyrelsen har ligeledes støttet et projekt om offentliggørelse af en pjece, der indeholder en beskrivelse af de danske bestemmelser vedrørende adgang til miljøoplysninger og praktiske oplysninger om, hvordan man anmoder om disse oplysninger. Myndighederne har endvidere en lovbestemt pligt til at hjælpe og rådgive borgere, der søger adgang til oplysninger.

En miljøbutik, som drives af Miljøministeriet, er åbnet i København. Butikken består af en boghandel, der fører ministeriets publikationer samt materiale om miljøet fra andre udgivere, og en informationsenhed, der leverer juridiske tekster, brochurer, politiske dokumenter og andet materiale, der offentliggøres af Miljøministeriet.

Tidsfristerne i artikel 3, stk. 4

I 1985-loven blev der givet mulighed for, at anmodninger om oplysninger skal besvares hurtigst muligt, og hvis der ikke foreligger svar inden 10 dage, skal den berørte myndighed meddele den person, der anmoder om oplysninger, grundene hertil og angive, hvornår en beslutning kan forventes. I de fleste tilfælde blev der truffet en beslutning inden for 10 dage, men der kan opstå problemer i tilfælde, hvor en lang række dokumenter skal gennemgås. I lyset af disse problemer indførtes der gennem 1994-loven en frist på 2 måneder til at bevillige eller afslå adgangen til miljøoplysninger.

Prøvelsesprocedure i henhold til artikel 4

I 1985-loven blev der givet mulighed for at indanke afslag på adgangen til oplysninger for den appelmyndighed, der angives i afgørelsen. Klager over beslutninger truffet af decentrale miljømyndigheder kan indgives til de centrale miljømyndigheder. Klager over beslutninger truffet af de centrale myndigheder kan indbringes for to uafhængige nævn, og klager over disse nævns afgørelser kan indbringes for den minister, der er ansvarlig for tilsynet med dem. Borgerne kan endvidere klage til Folketingets Ombudsmand.

Myndighederne er underlagt den sædvanlige kontrol af domstolene, som kan prøve sager om alle administrative akters lovformelighed.

Gebyrer i henhold til artikel 5

I henhold til 1985-loven kan der opkræves gebyrer for fotokopier. I henhold til de regler, der blev fastlagt af miljøministeren i henhold til 1994-loven, skal en person, der anmoder om adgang til oplysninger, der opbevares på et medium, hvorfra oplysningerne ikke kan leveres direkte på papir, afholde de faktiske udgifter til fremstilling af en kopi.

Organer i henhold til artikel 6

1985-loven gjaldt kun offentlige myndigheder og visse energiforsyningsvirksomheder. På baggrund af direktivets artikel 6 udvidede man gennem 1994-loven pligten til at give adgang til miljøoplysninger til at omfatte alle virksomheder, hvis aktiviteter kan påvirke miljøet, og hvis ejerforhold gav offentligheden en afgørende indflydelse på disses aktiviteter.

Aktiv informationspolitik i henhold til artikel 7

Energi- og Miljøministeriet og de tilknyttede organer har en lang tradition for at udarbejde og offentliggøre oplysninger om arbejdet med at beskytte naturen og miljøet. Alle de forskellige publikationer forefindes i Miljøbutikken i København.

Finland: Rapport fra februar 1997

Indledning

Direktivet er hovedsagelig gennemført gennem loven om offentlig adgang til officielle dokumenter 85/1951 (dokumentloven) og loven om administrative procedurer 598/1982. Gennem disse love, som allerede var i kraft, da Finland trådte ind i Den Europæiske Union, er der skabt et alment gældende system for offentlig adgang til oplysninger, og de er ikke blevet ændret specifikt på grund af direktivet.

Definitioner i artikel 2

I princippet er alle officielle dokumenter og tekniske optegnelser i hele den offentlige administration tilgængelige for offentligheden, og dermed garanterer den finske lovgivning også fri adgang til "miljøoplysninger", som befinder sig hos "myndigheder" i henhold til direktivets definition.

Praktiske foranstaltninger i henhold til artikel 3, stk. 1

Den almindelige praksis med at give adgang til oplysninger er velfunderet og i overensstemmelse med direktivet, og derfor anså man det ikke for nødvendigt med særlige praktiske foranstaltninger for miljøoplysninger.

Den person, der anmoder om oplysninger, kan få en officiel kopi eller en udskrift af et offentligt dokument eller få tilladelse til at læse og kopiere dokumentet hos den pågældende myndighed.

Undtagelser i henhold til artikel 3, stk. 2 og 3

Der er ikke udsendt administrative instrukser eller retningslinjer. Undtagelser fra retten til adgang baseret på en sags eller et dokumentets fortrolige karakter følger lovgivningens bestemmelser. I dokumentloven slås det fast, at en sag eller dokument kan holdes fortroligt i henhold til et særligt dekret.

Tidsfrister i henhold til artikel 3, stk. 4

Direktivets maksimale tidsfrist på to måneder er betydeligt længere end den gældende praksis i Finland. Her har en myndighed pligt til at behandle en sag "straks", hvilket er blevet tolket således, at der skal træffes en afgørelse med det samme, eller hvis sagen er vanskeligere end normalt, i løbet af nogle få dage.

Prøvelsesprocedure i henhold til artikel 4

Når en embedsmand, der besvarer en anmodning om oplysninger, nægter at give adgang til oplysningerne, kan den pågældende myndighed blive bedt om at afgive en skriftlig afgørelse med en begrundelse af afslaget. I henhold til dokumentloven kan en anke over en sådan skriftlig afgørelse bringes videre hele vejen til den administrative højesteret.

Gebyrer i henhold til artikel 5

Der opkræves ikke gebyr for blot at gennemse arkiverne hos den pågældende myndighed. Hvis en person ønsker kopier, opkræves der et gebyr i henhold til en lovbestemt prisliste, som er udregnet på grundlag af kostprisen.

Aktiv informationspolitik i henhold til artikel 7

Miljøoplysninger offentliggøres af ministerierne, miljøstyrelsen og regionale miljøcentre i form af rapporter, publikationer, tidsskrifter, artikler, pressemeddelelser, videoer og multimedier. Internet bruges også i stigende omfang. De finske miljømyndigheder yder aktiv støtte til den miljøundervisning, der foregår i skolen. Rapporter om "miljøets tilstand" offentliggøres hvert tredje eller fjerde år.

Frankrig: Rapport fra februar 1997

Indledning

Der er allerede indført almindelig ret til adgang til administrative dokumenter ved lov 78-753 af 17. juli 1978 ("loven af 1978"), og denne er meddelt som lovgivningen til gennemførelse af direktivets bestemmelser.

Artikel 2 Definitioner og artikel 6 organer

Loven af 1978 indeholder en liste over administrative dokumenter, hvortil offentligheden kan få adgang, og formuleringerne er ikke de samme som i definitionen i artikel 2, litra a, i direktivet. Ikke desto mindre har kommissionen for adgang til administrative dokumenter ("CADA") afvist at betragte denne liste som udtømmende og anbefalet en bred fortolkning af lovgivningen. Denne fremgangsmåde er blevet bekræftet af statsrådet, som er den højeste domstol i administrative sager.

Endvidere er der i nyere lovgivning (navnlig vedrørende affald, alvorlige risici og støj) givet adgangsrettigheder til specifikke miljørelaterede oplysninger, der går videre end begrebet "administrativt dokument" i loven af 1978.

Praktiske foranstaltninger i henhold til artikel 3, stk. 1

I henhold til loven af 1978 er myndigheder eller tjenester forpligtet til at offentliggøre visse dokumenter såsom direktiver, cirkulærer eller ministersvar og til at offentliggøre titlen på og referencer til andre dokumenter, som de har udarbejdet.

I henhold til loven af 1978 kan adgangen til oplysningerne ske ved gennemsyn af dokumenterne hos den pågældende myndighed eller ved udlevering af et enkelt sæt kopier, der betales af den oplysningssøgende.

I henhold til fransk lov findes der en særlig ordning for adgang til oplysninger under offentlige undersøgelser af sager som planforslag eller klassificerede anlæg. Mens undersøgelsen løber kan offentligheden nægtes adgang til dokumenter under henvisning til særlige bestemmelser. Siden 1995 kan relevante ikke-statslige organisationer imidlertid få adgang til sagsakter efter anmodning herom

Tidsfrister i henhold til artikel 3, stk. 4

I henhold til dekret 88-465 af 28. april 1988 er myndighederne forpligtet til at besvare en anmodning om adgang til oplysninger inden for en måned. Hvis der ikke foreligger en udtrykkelig afgørelse inden for denne frist, betragtes det som et afslag. Der kræves kun en begrundelse for udtrykkelige afslag, men der er adgang til at få prøvet manglende svar, der betragtes som afslag.

Prøvelsesprocedure i henhold til artikel 4

CADA er et uafhængigt administrativt organ med rådgivende status. Alle udtrykkelige afslag på anmodninger om adgang til oplysninger i henhold til loven af 1978 skal indbringes for CADA senest to måneder efter afslaget. I tilfælde af manglende svar, der er at betragte som afslag, skal den person, der anmoder om adgang til oplysninger, indbringe sagen for CADA inden for samme frist. Sådanne indbringelser er nødvendige, før en sag kan indbringes for de administrative domstole.

CADA har kun beføjelser til at afgive en vejledende udtalelse til den pågældende myndighed eller det pågældende organ. Den pågældende myndighed eller det pågældende organ har to måneder fra CADA's udtalelse til at træffe en ny afgørelse. Hvis den oprindelige afgørelse stadfæstes, eller hvis der på ny ikke gives meddelelse om en afgørelse, kan den person, der søger oplysninger, indbringe sagen for de administrative domstole. I de fleste tilfælde efterkommes CADA's anbefalinger om at give adgang til oplysningerne.

Gebyrer i henhold til artikel 5

Gebyrerne, som statslige myndigheder kan opkræve for fotokopier, er fastsat i en ministeriel bekendtgørelse af 29. maj 1980. Lokale myndigheder og private organer, der falder inden for loven af 1978, kan frit fastsætte deres egne gebyrer på fotokopier, når blot de ikke overstiger de faktiske udgifter. CADA anbefaler, at udgifterne til søgning efter et dokument ikke bør lægges oven i udgifterne til kopiering.

Aktiv informationspolitik

Efter direktivets ikrafttræden er der truffet konkrete foranstaltninger med henblik på at lette levering af oplysninger til offentligheden:

Cirkulære 92-71 af 15. december 1992 og dekret 96-388 af 10. maj 1996 giver mulighed for at afholde en offentlig debat forud for påbegyndelsen af større infrastrukturprojekter. Der er nedsat en kommission, der har til opgave at føre tilsyn med kvaliteten og relevansen af de oplysninger, der udsendes til offentligheden.

I henhold til dekret 93-245 af 25. februar 1993 om vurdering af indvirkning på miljøet er der krav om offentliggørelse af et ikke-teknisk resumé, der skal ledsage vurderingen.

I henhold til dekret 94-841 af 26. september 1994 om oplysninger om vand er der krav om data eller resuméer af data vedrørende vandkvalitet skal offentliggøres på de lokale myndigheders kontorer.

Tyskland: Rapport fra juli 1997

Indledning

Direktivet er omsat gennem specifik lovgivning i 1994. Delstatsregeringerne er de kompetente myndigheder for anvendelsen af lovgivningen, og de fleste af de myndigheder, der falder inden for direktivets dækningsområde, befinder sig i delstaterne.

Frister

I de fleste tilfælde har den frist, der fastsættes i direktivet, vist sig at være tilstrækkelig. Men i tilfælde, hvor der stilles en lang række spørgsmål, har to måneder ikke været tilstrækkeligt i praksis. I sådanne tilfælde er ansøgerne blevet informeret om problemerne og fået et overslag over, hvor meget ekstra tid der var påkrævet for at fremskaffe oplysningerne. Generelt har ansøgerne været indforstået med denne fremgangsmåde.

Det blev anset for at være i overensstemmelse med direktivet, at en myndighed først afgiver et formelt svar inden for en frist på to måneder og meddeler ansøgeren, at der er behov for mere tid, selvom der ikke angives nogen nærmere periode.

Prøvelsesprocedure i henhold til artikel 4

Når der gives afslag på anmodningen om adgang til oplysninger, eller der kun gives delvis adgang, får ansøgeren meddelelse om muligheden for at få afgørelsen prøvet i den skriftlige afgørelse. Denne procedure følger bestemmelserne i loven om administrative domstole, i henhold til hvilken en person, der anmoder om adgang til oplysninger, kan indanke en afgørelse for den pågældende myndighed inden en måned. Hvis den pågældende myndighed ikke ændrer denne afgørelse, kan den pågældende person indbringe denne afgørelse for den administrative domstol. Hvis en myndighed helt undlader at foretage sig noget, kan den person, der anmoder om adgang til oplysninger, henvende sig til den administrative domstol efter tre måneder.

Gebyrer i henhold til artikel 5

I henhold til gennemførelsesforanstaltningerne skal gebyrerne dække de forventelige udgifter hos den myndighed, hvorfra oplysningerne ønskes. På forbundsplan fastsættes rammerne for disse gebyrer i en forordning. Fastsættelsen af gebyrer i særlige tilfælde er også underlagt loven om administrative gebyrer. I henhold til denne lov skal den myndighed, der opkræver gebyrerne, tage hensyn til faktorer såsom den pågældende administrative byrde, den økonomiske værdi eller andre fordele ved den udførte tjeneste samt den oplysningssøgendes økonomiske situation.

På delstatsniveau findes der særlige regler, som er baseret på den generelle lov om administrative gebyrer.

På begge myndighedsniveauer er simple oplysninger og mundtlige oplysninger gratis.

Aktiv informationspolitik i henhold til artikel 7

Hvert fjerde år offentliggør forbundsregeringen en rapport om miljøets tilstand i Tyskland, og der offentliggøres en rapport med miljødata hvert andet år. Delstatsregeringerne gør noget tilsvarende inden for de forskellige områder af miljømæssig interesse (luft, radioaktivitet

osv.); i nogle tilfælde udarbejdes der årlige rapporter. Myndigheder på begge niveauer offentliggør aktivitetsrapporter og brochurer rettet mod offentligheden. Miljødata lægges også ud på Internet. Der afholdes ligeledes miljøfora og lignende aktiviteter.

Grækenland: Rapport fra juli 1997

Indledning

I henhold til den græske forfatning findes der en decentral, administrativ struktur, og love vedtaget i 1994 medførte en reel overførsel af beføjelser fra centralregeringen til de regionale og lokale myndigheder, herunder beføjelser i miljøanliggender. Dette afspejles i gennemførelsesforanstaltningerne, der blev vedtaget i 1995.

Praktiske foranstaltninger i henhold til artikel 3, stk. 1

De relevante tjenester hos de lokale myndigheder er første stop for personer, der søger oplysninger om miljøet, både skriftligt, ved personlig henvendelse og pr. telefon. Hvis en anmodning ikke vedrører den lokale myndigheds beføjelser, opfordres den person, der har fremsat den, til at henvende sig til den relevante regionale myndighed. Hvis denne myndighed ikke kan efterkomme anmodningen, henvises den person, der har fremsat den, til det relevante ministerium.

Prøvelsesprocedure i henhold til artikel 4

Der er nedsat en komité inden for direktivets rammer med en dommer for de administrative domstole som formand. Komitéen skal behandle klager over offentlige myndigheder, som har afvist at give adgang til oplysninger, og sikre, at oplysningerne udleveres i overensstemmelse med direktivets bestemmelser. Komitéen kan ligeledes tilbyde rådgivning til myndigheder og andre organer.

Aktiv informationspolitik i henhold til artikel 7

Hvert år afholder miljøministeriet "informationsdage" på både centralt og regionalt niveau rettet mod NGO'er og enkeltpersoner. Det distribuerer ligeledes miljøoplysninger gennem regionale og lokale myndigheder med henblik at lette offentlighedens adgang til oplysninger.

Vurdering af direktivets anvendelse

Der findes tegn på en voksende interesse for miljøspørgsmål. Dette fremgår af antallet af anmodninger til ministerier og regionale og lokale myndigheder. De personer og grupper, der anmoder om adgang til oplysninger, omfatter personer, der er motiveret af økonomiske interesser, personer, der ønsker at klage over beslutninger truffet af myndighederne, græske og udenlandske NGO'er, der beskæftiger sig med miljøet, samt universitetsstuderende og skolebørn.

Irland: Rapport fra juni 1997

Indledning

Direktivet blev først omsat til national lov i 1993 gennem forordningerne i henhold til loven om miljøbeskyttelse fra 1992 ("1993-forordningerne"). Disse forordninger supplerede en lang række eksisterende lovgivningsforanstaltninger, som findes nævnt i bilag A til denne rapport, og havde til formål at give adgang til bestemte kategorier af miljøoplysninger.

1993-forordningerne blev revideret i anden halvdel af 1994. Som et resultat af ønsker hos de grupper, der blev hørt som led i revisionen, vedtog man ny lovgivning i 1995 og 1996¹⁰. Gennem 1995-lovgivningen blev der lettere adgang til oplysninger, der befinder sig hos det nationale appelnævn i planlægningsager ("ABP") samt oplysninger vedrørende integreret forureningsbekæmpelse. 1996-forordningerne erstattede 1993-forordningerne og førte til en afklaring af flere områder, heriblandt definitionen af "myndighed", førte til en nedsættelse af den generelle svartid på anmodninger om oplysninger til en måned og begrænsede antallet af skønmæssige grunde til afvisning af anmodninger om oplysninger.

Definitioner i artikel 2

Der havde oprindeligt været bekymring vedrørende undtagelsen for organer med dømmende eller lovgivningsmæssige beføjelser i henhold til definitionen i artikel 2, litra b. ABP blev betragtet som havende dømmende beføjelser og faldt dermed uden for direktivets og 1993-forordningernes dækningsområde. Dette blev ændret med 1995-lovgivningen, og under alle omstændigheder havde man efterfølgende anlagt det synspunkt, at ABP handlede som administrativt organ. Endvidere er definitionen af "myndigheder" i gennemførelsesforanstaltningerne fra 1996 bredere end i direktivet, idet førstnævnte dækker myndigheder, der ligger inde med oplysninger vedrørende miljøet, uanset om de har miljøet som ansvarsområde.

Praktiske foranstaltninger i henhold til artikel 3, stk. 1

En detaljeret definition af foranstaltninger i 1996-forordningerne blev anset for uigennemførlig. Alligevel indeholdt vejledningsnotater udsendt af den irske regering i 1993 praktisk vejledning for myndighederne i spørgsmål som bistand til befolkningen ved fremsættelse af anmodninger, registrering af anmodninger, tidlig meddelelse om eventuelle pligtige gebyrer forud for imødekommelse af anmodninger samt intern gennemgang forud for afslag på anmodninger.

Undtagelser i artikel 3, stk. 2 og 3

Gennem 1996-forordningerne begrænsede man omfanget af de undtagelser, som var mulige i henhold til 1993-forordningerne. Muligheden for at afslå anmodninger om oplysninger ud fra et skøn, som omtales i artikel 3, stk. 2, tredje led, blev begrænset til spørgsmål, der var genstand for sager, der verserer for retten, eller var genstand for efterforskning eller indledende undersøgelser. Muligheden for at afslå anmodninger om oplysninger på grundlag af den fortrolige karakter af myndigheders forhandlinger blev simpelthen slettet. Muligheden for at afslå en "åbenlyst urimelig" anmodning blev ændret til et krav om, at myndigheden skal tage hensyn til arten eller omfanget af de ønskede oplysninger.

Tidsfrister i artikel 3, stk. 4

1994-revisionen af 1993-forordningerne afslørede, at fristen på to måneder var alt for lang. Derfor blev fristen med 1996-forordningerne nedsat til en måned, idet der samtidig blev givet mulighed for forlængelse med højst en måned, når der findes særlige grunde, som skal meddeles den person, der anmoder om oplysningerne.

¹⁰ Se punkt (9), (12) og (16) vedrørende Irland i bilag A til denne rapport.

Prøvelsesprocedure i henhold til artikel 4

Gennemførelsesforanstaltningerne indeholder ingen særlige prøvelsesmekanismer: De almindelige administrative og retlige procedurer er gældende. Ved 1994-revisionen betegnede man manglen på et altomfattende, administrativt appelsystem som en fejl. I mellemtiden havde ombudsmanden spillet en vigtig rolle i forbindelse med klager over afslag på anmodninger om oplysninger. I tilfælde med afslag på et skønsmæssigt grundlag havde ombudsmanden anvendt en "skadelighedsprøve", skønt dette ikke var hjemlet i hverken 1993-forordningerne, 1996-forordningerne eller i direktivet.

Gebyrer i henhold til artikel 5

Gebyrer fastsættes skønsmæssigt i henhold til irsk lovgivning, og i vejledningsnotaterne fra 1993 anføres det, at man bør gå i retning af at stille oplysninger gratis til rådighed, når udgifterne er ubetydelige. Nogle offentlige myndigheder anvender bestemmelser for minimums- eller maksimumsgebyrer. Når der opkræves gebyrer, har det vist sig, at det kritiske element er den arbejdsomængde, der er påkrævet for at besvare en anmodning.

Aktiv informationspolitik i henhold til artikel 7

I henhold til en lovgivningsbestemmelse skal miljøbeskyttelsesagenturet offentliggøre "miljørapporter" hvert femte år. Agenturet offentliggør ligeledes undertiden rapporter om miljøkvalitet inden for forskellige sektorer. Miljøministeriet har en miljøinformationstjeneste, der driver en offentlig informationstjeneste, distribuerer informationsbrochurer og arrangerer udstillinger, forelæsninger og andre aktiviteter. Ud over sin egen Internetside har informationstjenesten ligeledes en database tilsluttet 36 offentlige biblioteker.

Italien: Rapport fra juli 1997

Indledning

I 1990 indførte Italien lovgivning om almindelig ret til offentlig adgang til administrative dokumenter. Denne lovgivning omfattede nogle af direktivets bestemmelser, men direktivet blev endeligt omsat til national lov ved et lovgivningsdekret i 1997 ("dekretet").

Men da dekretet først trådte i kraft kort tid før afleveringen af Italiens rapport, har det ikke været muligt at beskrive erfaringerne med gennemførelsen af direktivet i rapporten.

Praktiske foranstaltninger i henhold til artikel 3, stk. 1

De praktiske foranstaltninger med hensyn til at stille oplysninger til rådighed under dekretet svarer til foranstaltningerne i henhold til 1990-lovgivningen, og i henhold til dekretet var borgerne ikke forpligtet til at begrunde deres interesse for at udøve retten til at få oplysninger.

Undtagelser i artikel 3, stk. 2 og 3

Eftersom dekretet først var trådt i kraft for nylig, var der ikke udstedt retningslinjer eller cirkulærer vedrørende undtagelserne, men et var under udarbejdelse. I henhold til dekretet skal myndighederne indsende en årlig rapport til miljøministeriet om gennemførelsen. I henhold til cirkulæret skal disse myndigheder indsamle oplysninger til denne rapport vedrørende typen af anmodninger om adgang til oplysninger i henhold til dekretet samt den

procentmæssige fordeling af efterkomne og afslåede anmodninger samt nærmere oplysninger om grundene til eventuelle afslag.

Tidsfrister i artikel 3, stk. 4

I dekretet fastsættes en frist på 30 dage, inden for hvilken myndigheder skal opfylde borgernes anmodninger. Manglende overholdelse af fristen betragtes som et afslag.

Prøvelsesprocedure i henhold til artikel 4

En person, hvis anmodning om oplysninger er blevet afvist, har adgang til den relevante regionale, administrative domstol (TAR). Anmodningen om fornyet prøvelse skal indgives senest 30 dage efter afslaget, og TAR skal træffe en afgørelse inden 30 dage. Inden for 30 dage efter TAR's afgørelse kan klageren indanke afgørelsen for statsrådet, hvis afgørelse er endelig.

Gebyrer i henhold til artikel 5

Der opkræves ikke gebyr for adgang til oplysninger, men der opkræves gebyr til dækning af udgifterne til kopier og selve kopieringen af dokumenter.

Aktiv informationspolitik i henhold til artikel 7

I henhold til en lov fra 1986 (nr. 349/86) har miljøministeren siden 1986 haft pligt til at offentliggøre en rapport om miljøets tilstand hvert andet år.

Luxembourg: Rapport fra september 1996

Indledning

Direktivet er blevet omsat gennem særlig lovgivning i 1992. Et ministerielt cirkulære ("cirkulæret") om gennemførelsesforanstaltningerne blev kort efter udstedt til de relevante personer og organer, og i december 1994 offentliggjorde man en vejledning for at give praktiske oplysninger til den brede offentlighed.

Praktiske foranstaltninger i henhold til artikel 3, stk. 1

I henhold til gennemførelsesforanstaltningerne kan adgangen til oplysninger ske ved fri adgang til oplysninger hos den relevante myndighed eller ved udlevering af en enkelt kopi, idet den person, der anmoder om oplysninger, skal afholde udgifterne til kopieringen. Anmodningen om oplysninger skal ikke have nogen særlig form. I cirkulæret understreges enkeltheden og effektiviteten ved mundtlig meddelelse af oplysninger, og det kræves, at gennemførelsesforanstaltningerne skal fortolkes med sund fornuft i en ikke-bureaukratisk ånd.

Undtagelser i artikel 3, stk. 2 og 3

Af de tilladte grunde til afslag på anmodninger om oplysninger, der nævnes i artikel 3, stk. 2 i direktivet, henvises der i gennemførelsesforanstaltningerne kun til grunde vedrørende ydre og indre sikkerhed, respekt for privatlivets fred samt forretnings- og fabrikshemmeligheder. Alle grundene i artikel 3, stk. 3, i direktivet er medtaget.

I cirkulæret lægges der særlig vægt på undtagelserne, idet man mener, at de relevante bestemmelser i direktivet ikke er tilstrækkeligt præcise. I cirkulæret hedder det, at med

forbehold for alle andre adgangsrettigheder kan der ikke udleveres detaljerede oplysninger om en bestemt anmodning til en myndighed i henhold til gennemførelsesforanstaltningerne, før der er truffet en formel afgørelse angående denne. Rådgivning eller udtalelser fra andre til en myndighed med henblik på en administrativ afgørelse bør først være tilgængelige, når der er truffet en afgørelse. Der skal da være fri adgang til rådgivning eller udtalelser, der afgives i henhold til et juridisk krav, eller som der henvises til i selve afgørelsen; andre former for intern rådgivning eller udtalelser kan offentliggøres, hvis den pågældende myndighed beslutter det, og under hensyntagen til offentlighedens interesser. Rapporter, undersøgelser og lignende dokumenter fra offentlige myndigheder skal være tilgængelige, når de er færdige.

Tidsfrister i artikel 3, stk. 4

Gennemførelsesforanstaltningerne indeholder en gentagelse af tidsfristerne i direktivet. Hvis en anmodning ikke er besvaret senest to måneder efter modtagelsen, betragtes den som afslået, og dette afslag kan derefter indbringes for statsrådet.

Prøvelsesprocedurer i henhold til artikel 4

I tilfælde af afslag eller manglende svar, der er at betragte som et afslag, kan den person, der anmoder om oplysninger, indgive ansøgning om fornyet behandling ved statsrådet, hvorved der kan træffes en ny afgørelse. Der er ikke indbragt sager for statsrådet i henhold til disse prøvelsesprocedurer.

Gebyrer i henhold til artikel 5

I bestemmelser vedtaget i august 1992 fastsatte man to sæt af gebyrer for fotokopier afhængigt af det ønskede antal. Der findes ingen andre muligheder for opkrævning af gebyrer. Den gældende prøvelsesprocedure i tilfælde af afslag gælder ligeledes, hvis ansøgeren ønsker at anfægte gebyret på fotokopier.

Aktiv informationspolitik i henhold til artikel 7

Der er praksis, at dokumenter fra miljøministeriet såsom rapporter om miljøets tilstand eller om ministeriets aktiviteter offentliggøres på passende vis og stilles til rådighed for de relevante organer og den brede offentlighed på passende vis.

Nederlandene: Rapport fra april 1997

Indledning

Direktivet er blevet omsat i Nederlandene gennem en lov fra 1991 ("1991-loven"), som indeholder generelle bestemmelser om fri adgang for offentligheden til oplysninger hos myndighederne (herunder miljøoplysninger). Loven om miljøforvaltning indeholder ligeledes specifikke bestemmelser om adgang til miljøoplysninger.

Definitioner i artikel 2

Direktivets definition af "miljøoplysninger" har givet anledning til problemer under 1991-loven, idet definitionen ikke indeholdt tilstrækkeligt præcise kriterier til at skelne mellem oplysninger, der henholdsvis vedrører og ikke vedrører de pågældende miljøaspekter. 1991-loven blev ændret i 1998 for at få direktivets definition med.

Det foreslås, at direktivets nuværende definition revideres, så den kommer til at indeholde en bred formulering af begrebet "miljø", men uden en udtømmende liste over alle miljøaspekter. Endvidere blev det foreslået, at en revideret definition skal muliggøre en klar sondring mellem aspekter vedrørende "miljøets tilstand" og aktiviteter eller foranstaltninger til beskyttelse af disse aspekter.

Praktiske foranstaltninger i henhold til artikel 3, stk. 1

Strukturen, som myndighederne har indført til levering af oplysninger, har vist sig at være tilstrækkelig i praksis. Særlige kontaktpersoner i de forskellige ministerier har ansvaret for at behandle anmodninger om adgang til oplysninger.

Undtagelser i artikel 3, stk. 2 og 3

Undtagelserne i 1991-loven måtte ændres for at bringe dem i overensstemmelse med direktivet. Der er ikke udsendt administrative instrukser eller vejledninger med hensyn til undtagelserne. Man har regelmæssigt påberåbt sig undtagelsen for "forretnings- og fabriks-hemmigheder".

Tidsfrister i artikel 3, stk. 4

I 1991-loven fastsattes en frist på to uger for en afgørelse vedrørende en anmodning om oplysninger, som kan forlænges med yderligere to uger. Det blev anset for u hensigtsmæssigt, at en person, der anmoder om oplysninger, skal vente i op til to måneder på en afgørelse (navnlig hvis den endelige afgørelse er et afslag). I de fleste tilfælde har fristen på to eller fire uger været tilstrækkelig, og oplysningerne er blevet udleveret samtidig med afgørelsen. I henhold til lovgivningen kan myndighederne aftale en anden frist med den person, der anmoder om oplysninger, for eksempel når anmodningen drejer sig om store mængder oplysninger.

Prøvelsesprocedure i henhold til artikel 4

I henhold til en afgørelse om anmodninger om oplysninger er der mulighed for at klage og indgive anke i henhold til den almindelige administrative lovgivning. Klageproceduren omfatter en fornyet behandling af den oprindelige afgørelse foretaget af den pågældende myndighed og en ny afgørelse inden for en frist på seks uger. Den nye afgørelse kan indankes for den administrative domstol. En person, der søger oplysninger, og som er interesseret i en hurtig afgørelse vedrørende anmodningen (f.eks. når der rent faktisk finder en betydelig miljøforurening sted), kan til enhver tid bede domstolen give anken over en afgørelse truffet af en myndighed, som anmodningen om oplysninger drejer sig om, opsættende virkning.

Gebyrer i henhold til artikel 5

Størrelsen af og bestemmelserne for gebyrer på levering af oplysninger fra myndighederne er fastsat ved en administrativ anordning og beregnes på grundlag af landsdækkende satser. I den nationale lovgivning gives de lokale myndigheder udtrykkeligt beføjelser til at fastsætte deres egne gebyrer. I praksis opkræves der sjældent gebyrer for ligefremme anmodninger. I henhold til en afgørelse afsagt af en national domstol, kan adgangen til oplysninger ikke afslås med en begrundelse om, at den person, der anmoder om oplysningerne, ikke har betalt gebyret.

Artikel 6 Organer

Der er ikke udarbejdet nogen liste over organer med offentligt ansvar for miljøet i henhold til politikken om, at miljøanliggender er integreret i alle regeringsaktiviteter. Derfor er ansvaret for miljøet fordelt over et meget bredt spektrum. Alle organer med ansvar for miljøet i henhold til direktivets definitioner er underlagt 1991-loven.

Aktiv informationspolitik i henhold til artikel 7

I Nederlandene omfatter eksemplerne på aktiv levering af miljøoplysninger:

- på nationalt plan offentliggørelsen af miljøundersøgelser fra det nationale institut for folkesundhed og miljø samt af nationale miljøpolitiske planer; tv-kampagner; en række forskellige publikationer fra informationsafdelingerne i boligministeriet, ministeriet for fysisk planlægning og miljøministeriet
- på provinsplan offentliggørelse af miljørelaterede nyhedsbreve og brochurer om specifikke spørgsmål, der vækker interesse eller bekymring i miljømæssig sammenhæng.

Portugal: Rapport fra april 1999

Indledning

Direktivet blev omsat til portugisisk lov gennem en alment gældende lov vedrørende offentlig adgang til administrative dokumenter ("1993-loven"), som blev ændret i 1995. I henhold til "princippet om åbne arkiver", som ligger i denne lov, har offentligheden fri og almindelig adgang til administrative dokumenter med forbehold af visse nærmere specificerede undtagelser.

Definitioner i artikel 2

Disse har ikke givet problemer, idet definitionen af "administrativt dokument" i 1993-loven er temmelig bred og omfatter organer inden for central-, regional- og lokaladministrationen. I de tilfælde, hvor der hersker tvivl om omfanget af definitionen, er det muligt at få en udtalelse fra kommissionen for adgang til administrative dokumenter ("CADA"), et uafhængigt offentligt organ med beføjelser til at fortolke 1993-loven og til at føre tilsyn med og sikre overholdelsen af den.

Praktiske foranstaltninger i henhold til artikel 3, stk. 1

1993-loven giver mulighed for gratis at få adgang til dokumenter på de kontorer, hvor de befinder sig, reproduktion af dokumenter ved fotokopiering eller andre passende tekniske metoder samt udstedelse af bekræftede kopier. Offentligheden har ikke kun ret til at få adgang til dokumenter, men ligeledes ret til at blive informeret om deres eksistens og indhold.

Tidsfrister i henhold til artikel 3, stk. 4

I henhold til 1993-loven skal en anmodning om oplysninger besvares inden for en frist på 10 arbejdsdage. Nogle myndigheder har haft problemer med at overholde denne frist. Et svar kan bestå i udlevering af oplysninger eller et begrundet afslag på hele anmodningen eller dele af denne. Hvis den pågældende myndighed ikke ligger inde med oplysningerne, kan den (i givet

fald) give den person, der anmoder om oplysninger, meddelelse om, hvor oplysningerne befinder sig.

Prøvelsesprocedure i henhold til artikel 4

Når en anmodning om oplysninger afslås helt eller delvis, kan den person, der fremsætter anmodningen, indklage afgørelsen for CADA, som skal afgive en ikke-bindende udtalelse inden 30 dage. Den pågældende myndighed har så 15 dage til at meddele sin endelige afgørelse. Det er muligt at indbringe denne afgørelse for domstolene.

Gebyrer i henhold til artikel 5

Gebyrerne beregnes i henhold til regler, der findes i en ministeriel bekendtgørelse. Heri hedder det, at gebyret på reproduktion af oplysninger skal være i overensstemmelse med udgifterne til de anvendte materialer og den leverede tjeneste. Personer, der modtager retshjælp, er fritaget for betaling af gebyrer.

Artikel 6-organer

På tidspunktet for udarbejdelsen af den portugisiske rapport var der forslag fremme om at ændre 1993-loven, så den kommer til at omfatte alle organer, der falder ind under artikel 2 og 6.

Aktiv informationspolitik i henhold til artikel 7

I henhold til en lov fra 1987 skal regeringen fremlægge en årlig rapport om miljøets tilstand for nationalforsamlingen og hvert tredje år en hvidbog om miljøets tilstand. Adskillige af de organer, direktivet er gældende for, udarbejder rapporter og offentliggør generelle oplysninger i aviser og tidsskrifter eller via Internet.

Spanien: Rapport fra juni 1997

Indledning

I Spanien er direktivet blevet omsat til national lov gennem en alment gældende lov om offentlige myndigheder fra 1992 og en særlig lov fra 1995 om adgang til miljøoplysninger. Generelt har der kun været få problemer i praksis.

Tidsfrister

Der er indført en maksimal frist på to måneder. Hvor der findes problemer, skyldes de som regel formuleringen af anmodningen om oplysninger, et behov for at koordinere oplysninger fra en række forskellige organer eller et behov for at udføre forberedende arbejde forud for udleveringen af de ønskede oplysninger.

Prøvelsesprocedure i henhold til artikel 4

I henhold til lov 38/1995 om adgang til miljøoplysninger er der kun mulighed for en juridisk prøvelse af afgørelser truffet af offentlige myndigheder ved en administrativ domstol.

Gebyrer i henhold til artikel 5

Gennemførelsesforanstaltningerne indeholder ingen særlige bestemmelser om gebyrer. Hvorvidt der opkræves gebyrer og disses størrelse afhænger af de interne bestemmelser for den enkelte myndighed, det enkelte organ eller den generelle lovgivning om offentlige gebyrer. Det lader til, at de fleste myndigheder og organer, der er omfattet af direktivet, ikke opkræver gebyr for at udlevere oplysninger, og når det er tilfældet, drejer det sig i reglen om udgifter til fotokopier.

Aktiv informationspolitik i henhold til artikel 7

I gennemførelsesforanstaltningerne kræves det, at den centrale statsadministration hvert år udgiver en rapport om miljøets tilstand. Regionaladministrationer, offentlige myndigheder og andre relevante organer udsender ligeledes regelmæssige rapporter og andre dokumenter samt pressemeddelelser med henblik på at levere miljøoplysninger til offentligheden.

Sverige: Rapport fra april 1997

Indledning

Loven om presse- og oplysningsfrihed fra 1949 ("1949-loven") gælder for offentlige dokumenter i almindelighed og blev anset for at dække direktivets dækningsområde. Fortrolighedsloven fra 1980 ("fortrolighedsloven") indeholder bestemmelser, der begrænser adgangsretten til offentlige akter, og betragtes som værende i overensstemmelse med undtagelsesbestemmelserne i direktivet.

Definitioner i artikel 2

1949-loven giver adgangsret til "officielle dokumenter" i henhold til en meget bred definition. Der synes ikke at have været problemer i praksis.

Praktiske foranstaltninger i henhold til artikel 3, stk. 1

Adgangen til alle officielle dokumenter (undtagen hemmelige dokumenter i henhold til fortrolighedsloven) skal bevilliges af den ansvarlige myndighed efter en anmodning. Den pågældende myndighed er ikke berettiget til at kræve oplysninger om identiteten på den person, der anmoder om oplysninger, med mindre dette er en væsentlig faktor i forbindelse med beslutningen om, hvorvidt et dokument er hemmeligt eller ej. Alle offentlige myndigheder skal sørge for at give offentligheden adgang til registrene – med eller uden embedsmændenes hjælp – med henblik på at finde det dokument, de ønsker at se. Myndigheden skal endvidere indføre foranstaltninger til fremstilling af kopier af dokumenter til de oplysningssøgende.

Undtagelser i henhold til artikel 3, stk. 2 og 3

Fortrolighedsloven indeholder klare regler for, hvorvidt et dokument skal betragtes som fortroligt eller ej. Endvidere har de berørte myndigheder normalt skriftlige instrukser om, hvordan loven skal fortolkes.

Tidsfrister i artikel 3, stk. 4

En anmodning om adgang til et officielt dokument skal behandles "hurtigt" af den pågældende myndighed. En vis frist er tilladt, hvis den pågældende myndighed skal vurdere,

hvorvidt dokumentet er fortroligt eller ej. I de fleste tilfælde er anmodningen blevet behandlet inden for et par dage eller, i et vanskeligere tilfælde, inden for to uger.

Prøvelsesprocedure i henhold til artikel 4

Et afslag på anmodningen om udlevering af et dokument kan ankes. I de fleste tilfælde er anken blevet indgivet til en administrativ appeldomstol med mulighed for videre anke til den administrative højesteret. I nogle sager blev sagen imidlertid indanket for regeringen. En afgørelse truffet af regeringen blev som oftest ikke genstand for fornyet prøvelse.

Gebyrer i henhold til artikel 5

Adgangen til offentlige dokumenter er gratis. Det er muligt at få kopier af officielle dokumenter mod betaling af et gebyr, der er fastsat ved en regeringsbekendtgørelse. Myndighederne kan undlade af opkræve gebyrer i visse tilfælde.

Aktiv informationspolitik i henhold til artikel 7

Miljøbeskyttelsesagenturet beskæftiger sig med at levere oplysninger til offentligheden gennem udgivelse af årsrapporter og bøger om miljøets tilstand, gennem en landsdækkende bibliotekstjeneste med miljørelateret litteratur og tidsskrifter samt ligeledes via Internet.

Det Forenede Kongerige: Rapport fra februar 1997

Indledning

I Det Forenede Kongerige ("UK") er direktivet blevet omsat i form af forordninger ("forordningerne") i 1990 (i England, Skotland og Wales) og i 1993 (i Nordirland). Miljøministeriet har udarbejdet en vejledning ("vejledningen") om forordningerne og udgaver af begge er blevet distribueret til dem, der kan tænkes at være underlagt forordningerne.

Definitioner i artikel 2

Man fandt, at definitionen i artikel 2, litra a, kunne gøres mere omfattende og eksplicit, og i rapporten slår man til lyd for en revision med henblik på at afspejle den vedtagne definition af "miljøoplysninger" i udkastet til Århus-konventionen.

Med hensyn til forordningerne overvejede den britiske regering at indsætte en liste snarere end en definition af de organer, der er omfattet af direktivet, men konkluderede, at enhver liste ville skabe problemer. En ikke-udtømmende liste ville føre til yderligere usikkerhed og kontroverser om, hvorvidt ikke-opførte organer var omfattet. Flere organisationer vil efter al sandsynlighed give adgang til miljøoplysninger, hvis en sådan liste ikke findes, end hvis den findes.

Praktiske foranstaltninger i henhold til artikel 3, stk. 1

I forordningerne foreskrives der visse grundlæggende krav med hensyn til de praktiske foranstaltninger vedrørende adgang til oplysningerne. En overstringent definition af detaljerede foranstaltninger kan føre til en hindring af adgangen, hvis bestemte organer pålægges fuldstændigt u hensigtsmæssige foranstaltninger.

Undtagelser i artikel 3, stk. 2 og 3

Der har været kritik af, at undtagelserne i forordningerne er formuleret unødvendigt bredt. Den britiske regering er villig til at overveje foranstaltninger til hindring af misbrug. Den accepterer i princippet, at direktivet skal revideres med henblik på at omfatte bestemmelser, i henhold til hvilke der skal påvises en potentiel skadevirkning, når myndighederne påberåber sig en undtagelse ("skadelighedsprøve"), og at undtagelserne kan tilsidesættes, hvor det er nødvendigt som følge af offentlighedens interesser ("prøve i forhold til offentlighedens interesser").

Der var blevet udtrykt tvivl vedrørende undtagelsen vedrørende "verserende sager". Den britiske regering mente, at det var vigtigt, at alle oplysninger af relevans for retssagerne kan tilbageholdes, og var ikke bekendt med betydende tilfælde af misbrug af denne undtagelsesbestemmelse.

Det blev udtrykt bekymring for et muligt misbrug af de resterende undtagelser, der anvendes skønmæssigt vedrørende "fortrolige forhandlinger", "interne meddelelser" og "ufærdige dokumenter". Efter den britiske regerings mening er det vigtigt af hensyn til forsvarlig forvaltning ikke at hindre en åben udveksling af originale og muligvis kontroversielle tanker.

Undtagelsen for forretnings- og fabrikshemmeligheder har afstedkommet den største kritik. Den britiske regering er i tvivl om, hvorvidt en skadelighedsprøve skal gælde for denne undtagelse. De offentlige embedsmænd er ikke de bedst placerede til at vurdere, hvorvidt frigivelsen af disse oplysninger vil medføre "skade" på tredjemand, så de med større sandsynlighed vil frigive oplysninger af hensyn til "offentlighedens interesse". Den britiske regering er ikke desto mindre parat til at overveje muligheden af at ændre formuleringen af denne undtagelse.

Prøvelsesprocedure i henhold til artikel 4

I henhold til forordningerne skal ethvert afslag på anmodningen om udlevering af oplysninger gives skriftligt sammen med en begrundelse for afslaget. I tilfælde af afslag opfordres afviste ansøgere i punkt 72 i retningslinjerne til at søge en løsning på tvisten gennem administrative procedurer. Nogle ministerier har indført særlige foranstaltninger til behandling af klager og fastsat frister for løsningen af tvister på mellem 20 dage og seks uger. Hvis disse foranstaltninger ikke fører til nogen løsning på tvisten, kan denne i givet fald indbringes for den relevante ombudsmand.

Hvis de administrative procedurer ikke fører til nogen løsning på tvisten, kan ansøgeren lade sagen prøve ved domstolene. Som et alternativ kan ansøgeren i givet fald anlægge sag ved de civile domstole med påstand om overtrædelse af en lovbestemt forpligtelse. De juridiske procedurer udgør en retfærdig metode til løsning af vanskelige tvister, men kan være langsommelige og dyre, og derfor har den britiske regering meddelt, at den har til hensigt at indføre en uafhængig ankeprocedure.

Gebyrer i henhold til artikel 5

Forordningerne giver mulighed for at pålægge gebyrer til dækning af udgifter, der med rimelighed kan pålægges udleveringen af oplysninger, men indeholder ikke nogen standardiseret gebyrordning, der gælder i alle tilfælde. I vejledningen søger man at afveje ønsket om at inddrive de ekstra udgifter til levering af oplysninger og ønsket om ikke at hindre adgangen. Derfor opfordres organerne til ikke at opkræve gebyrer på generelle

anmodninger, simple anmodninger, forklaring af grundene til afslag samt behandling af ankesager. Derudover kan de enkelte organer frit beslutte, hvorvidt de vil opkrævet gebyr samt dettes størrelse. Den britiske regering er modstander af standardiserede gebyrordninger, men accepterer, at gebyrer er et kontroversielt område, og at retsgrundlaget i visse tilfælde er uklart.

Artikel 6-organer

Det vil være velkommen med en afklaring af privatiserede offentlige forsyningsselskabers status med hensyn til artikel 6. I forbindelse med miljøbeskyttelsen er det utilfredsstillende, at to organer med de samme relevante funktioner kan behandles forskelligt, for eksempel offentlige vandforsyningsmyndigheder og privatiserede vandforsyningsselskaber. En afklaring af udtrykket "ansvar ... for miljøområdet" i artikel 2, litra b, og af udtrykkene "offentligt ansvar for miljøet" og "kontrol" i artikel 6 vil også være velkommen.

Aktiv informationspolitik i henhold til artikel 7

Ud over retten til adgang til oplysninger i henhold til forordningerne har man i den nationale britiske lovgivning oprettet en række offentlige registre med miljøoplysninger. Regeringen har ligeledes forsøgt at forbedre strømmen af miljøoplysninger gennem en række publikationer fra forskellige ministerier: Nogle er statistiske eller tekniske og andre er rettet mod et bredere publikum. Pjecer og andre lignende dokumenter med forklaringer af borgernes lovfæstede ret til oplysninger er blevet offentliggjort og distribueret.

BILAG C: ANBEFALINGER TIL EN GENNEMGANG OG REVISION AF **DIREKTIV 90/313/EØF**

Rapporten, som blev offentliggjort af den nederlandske organisation Stichting Natuur en Milieu på grundlag af konklusionerne fra Impel-workshoppen i januar og en række andre kilder, indeholder anbefalinger, der kan sammenfattes som følger.

- (1) I direktivet skal det udtrykkeligt slås fast, at adgangen til miljøoplysninger er en ret, og indskrænkninger på udøvelsen af denne ret skal anvendes i begrænsede og helt specifikke tilfælde.
- (2) I artikel 1 henvises der til oplysninger, som myndighederne "ligger inde med", men oplysningerne ligger i stigende grad hos andre organer, der er underlagt en myndigheds kontrol. Det bør specificeres i direktivet, at en myndighed "ligger inde med" oplysninger, hvis disse oplysninger er tilgængelige for den pågældende myndighed, men befinder sig hos en privat enhed, der underlagt den pågældende myndigheds kontrol.
- (3) Direktivets definition af "miljøoplysninger" bør ændres for at gøre det klart, at der er tale om oplysninger vedrørende sundhed, stråling og atomenergi samt oplysninger (herunder finansielle eller økonomiske oplysninger) om aktiviteter eller forslag, der kan påvirke miljøet.
- (4) Direktivet gælder i øjeblikket for myndigheder med "ansvar ... på miljøområdet". Direktivet bør imidlertid gælde for miljøoplysninger, der befinder sig hos en hvilken som helst offentlig myndighed uafhængigt af, hvorvidt de har ansvar for miljøet. Offentliggørelse af vejledende (men ikke udtømmende) lister over organer, der er omfattet af direktivet, vil være nyttigt.
- (5) I direktivet udelukkes organer med dømmende eller lovgivningsmæssige beføjelser specifikt fra definitionen af myndigheder. Denne undtagelse er i visse tilfælde blevet tolket i den retning, at et organ, som undertiden handler med dømmende eller lovgivningsmæssige beføjelser, altid falder uden for direktivets dækningsområde. Det bør derfor afklares i direktivet, at undtagelsen for et organ kun gælder de tilfælde, hvor et sådant organ udøver dømmende eller lovgivningsmæssige beføjelser.
- (6) Funktioner, der traditionelt har været udført af statslige myndigheder, overføres i stigende grad til halvoffentlige eller private organer. Formålet med artikel 6 er at bringe disse ind under direktivets dækningsområde, men begrænser sig til organer, der er "underlagt offentlig kontrol". Artikel 6 skal derfor tydeliggøres og udvides til at omfatte organer, der kontrolleres, styres, påvirkes eller oprettes helt eller delvis af regeringen til at udføre en offentlig tjeneste eller en myndighedsfunktion, og det nuværende krav om, at sådanne organer skal have et "offentligt ansvar for miljøet" bør fjernes.
- (7) I artikel 3, stk. 1, i direktivet, kræves det, at myndighederne skal stille miljøoplysninger "til rådighed", men det er uklart, hvorvidt myndighederne skal stille dem til rådighed for gennemsyn eller kopiering. Direktivet bør give den person, der søger efter oplysninger, mulighed for at bestemme, hvordan vedkommende ønsker de pågældende oplysninger stillet til rådighed.

- (8) I artikel 3, stk. 1, hedder det i øjeblikket, at enhver kan fremsætte en anmodning uden at skulle "godtgøre" sin interesse. Det bør gøres klart i direktivet, at en person kan anmode om oplysninger uden at skulle afgive nogen form for forklaring til den pågældende myndighed.
- (9) I direktivet kræves det kun, at medlemsstaterne definerer de praktiske omstændigheder for rent faktisk at stille oplysningerne til rådighed uden nærmere at beskrive, hvori disse omstændigheder består. Direktivet bør som et minimum omhandle følgende spørgsmål:
- udpegelse af informationsenheder eller –medarbejdere for hver af de relevante offentlige myndigheder
 - registre over de oplysninger, det pågældende organ ligger inde med
 - foranstaltninger med henblik på fremsendelse af informationsanmodninger til de rette myndigheder
 - oprettelse af faciliteter til gennemsyn med en rimelig placering og med rimelige åbningstider
 - offentliggørelse af gebyrsatser
 - gennemførelse af uddannelsesprogrammer for embedsmænd.
- (10) Artikel 3, stk. 2, indeholder en lang liste over generelt formulerede undtagelser, der kan undergrave det erklærede formål med direktivet. Disse bør omhyggeligt begrænses til de strengt nødvendige for beskyttelse af legitime offentlige og private interesser. Undtagelserne bør kun gælde, hvis det kan påvises, at offentliggørelse af oplysningerne kan påvirke den beskyttede interesse negativt, og at den skadevirkning, der vil opstå som følge af offentliggørelsen af oplysningerne vil være større end nytteværdien for offentlighedens interesse ved at give adgang til oplysningerne. Der skal gives en klar og specifik begrundelse for et afslag på adgangen til oplysningerne.
- (11) Ud over bestemmelsen, som anbefales i punkt (10):
- bør henvisningen til "den fortrolige karakter af myndighedernes forhandlinger" indskrænkes til mere specifikke former for "forhandlinger" og til "fortrolig karakter" som defineret i lovgivningen eller sammenlignelige bestemmelser.
 - den for generelle undtagelse med henvisning til "sager, der verserer for retten eller har været behandlet af denne, eller sager, der er eller har været genstand for efterforskning (herunder disciplinærsager) eller er genstand for indledende undersøgelser" bør begrænses til sager, der verserer for retten, samt til det nødvendige for at hindre offentliggørelse af oplysninger, der kan påvirke retten til en retfærdig rettergang eller rettens gang i negativ retning. Beskyttelsen vedrørende "indledende undersøgelser" bør helt klart begrænses til undersøgelser, der kan føre til strafferetlige anklager.
 - undtagelsen vedrørende "forretnings- og fabrikshemmeligheder" bør begrænses til følsomme kommercielle oplysninger (såsom erhvervshemmeligheder), der betegnes som fortrolige af den pågældende virksomhed, og hvis afsløring vil

medføre betydelig skade på virksomhedens kommercielle interesser og hjælpe en konkurrent. En person, der påberåber sig beskyttelse af den kommercielle fortrolighed, bør skulle begrunde kravet. Det bør specificeres i direktivet, at data vedrørende udledninger til miljøet (emissioner, affald osv.) ikke kan være fortrolige.

- undtagelsen vedrørende “materiale forelagt af tredjemand” kan være vanskelig at anvende i praksis, idet det kan være uklart, hvorvidt de forelagte oplysninger skal udspringe af en juridisk forpligtelse eller ej. Endvidere er de fleste oplysninger, som myndighederne ligger inden for med henblik på miljøbeskyttelse, forelagt på frivilligt grundlag. Behovet for fortrolig behandling af oplysninger bør baseres på indholdet og ikke på, hvordan myndighederne har fået oplysningerne, og der bør derfor ikke være nogen generel undtagelse for oplysninger, der er forelagt frivilligt.

(12) Hvad angår artikel 3, stk. 3:

- “ufærdige dokumenter” bør ikke kunne tilbageholdes, hvis en myndighed har anvendt dem som grundlag for en afgørelse
- “ufærdige data” bør slettes som begrundelse for afslag, idet princippet om, at data kan tilbageholdes under proceduren, er vanskeligt at forsvare.
- Det bør afklares i direktivet, hvorvidt meddelelser mellem forskellige myndigheder kan tilbageholdes som “interne meddelelser”.
- Begrundelsen for afslag, der sker med henvisning til, at anmodningen er “for generelt formuleret”, bør revideres. En anmodning vil være formuleret generelt, hvis den offentlige myndighed ikke fører lister eller registre over oplysninger, der vil kunne hjælpe en person til at fremsætte en mere specifik anmodning.

(13) Artikel 3, stk. 4, bør ændres til en bestemmelse om, at anmodningen skal besvares hurtigst muligt, og at oplysningerne skal udleveres senest inden for en angivet frist. Den nuværende frist på to måneder bør nedsættes drastisk, da anmodninger om oplysninger ofte er tidsfølsomme, og fordi data i stigende grad lagres i edb-format, hvortil der er hurtig adgang, og som hurtigt kan videresendes.

(14) Med hensyn til artikel 14 bør direktivet indeholde et udtrykkeligt krav om, at der skal være mulighed for en administrativ prøvelse af de områder, der er omfattet i øjeblikket, samt af tilhørende områder (såsom opkrævning af for høje gebyrer), samtidig med at muligheden for at indbringe den administrative afgørelse for en juridisk instans bevares som en sidste mulighed. Dette bør bidrage til at sænke de høje udgifter og reducere de lange frister, der kendetegner prøvelsesprocedurerne i øjeblikket, hvor de udgør en bestanddel af det eksisterende retssystem i de pågældende medlemsstater. Direktivet bør endvidere indeholde en bestemmelse om, at i henhold til det relevante nationale retssystem, bør prøvelsesproceduren være kendetegnet af lave udgifter og en hurtig, uafhængig, bindende og gennemsigtig beslutningsprocedure.

(15) Med hensyn til artikel 5 bør direktivet:

- indeholde krav om udarbejdelse og offentliggørelse af en tabel med maksimale udgifter;

- indeholde en udtrykkelig bestemmelse om, at gennemsyn er gratis;
 - indeholde en bestemmelse om, at der ikke bør opkræves gebyr for en forud fastsat mængde søgetid; og
 - give mulighed for en reduktion eller en fritagelse for gebyrer på anmodninger med ikke-kommercielle formål.
- (16) Der bør i direktivet fastsættes sanktioner over for myndigheder, der uretmæssigt tilbageholder oplysninger.
- (17) Artikel 7 bør styrkes som reaktion på den offentlige interesse for miljøoplysninger og ligeledes ajourføres i lyset af udviklingen inden for informationsteknologien.
- (18) Eftersom alle medlemsstater nu har omsat direktivet i national lov, bør der indrømmes en forholdsvis kort periode på for eksempel 12 måneder til omsætning af eventuelle ændringsforslag, der måtte fremkomme som resultat af revisionen i henhold til artikel 8. Der bør igen være en bestemmelse om evaluering og revision med en tydeligere fastsættelse af den dato, hvor medlemsstaterne skal indsende deres rapporter.